అనంతత్వ వదనారవిందము

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక – ఆగష్టు 2015

బౌద్ధములో నీలికమలం ఇంద్రియ సంవేదన, వివేకము, విషయ పరిజ్ఞానాలపై జీవాత్మ యొక్క విజయానికి చిహ్నం. సాధారణంగా ఇది 'పరిపూర్ణ పరిజ్ఞానం' ఆకృతిని ప్రతిబింబించే వికసీ వికసించని మొగ్గ మాదిరి — పాక్షికంగా మాత్రమే విచ్చుకున్నందున దాని మధ్య భాగం కనిపించనిది — రూపకల్పన గావించ బడింది. నైలు నదిలో పుష్పించే నీలికమలం ఈజిప్టు దేశానికి చెందిన మొక్క లన్నింటిలోకి అతిపూజనీయమైనదిగా గణుతి కెక్కింది. ఈ మొక్క, వెలుగును ప్రసాదించు, 'రా' గా ఆ దేశంలో పిలవబడే సూర్యభగవానునికి సంబంధించినదిగా పరిగణించబడింది. భారతదేశపు వివిధ సాంప్రదాయాలలో ఈ నీలికమలానికి అనేకమైన అత్యంత విలువను, పవిత్రతను సూచించే అర్థాలు ఇవ్వబడ్డాయి.

1972 సం.రం శ్రీఅరవిందుల శతవార్షికోత్సవ సందర్భంగా శ్రీమాత ఈ విషయానికి ఒక ప్రత్యేక ప్రాధాన్యత నిచ్చారు. స్వయంగా ఆమె మాటల్లో:

> "ఎర్రని కమలం శ్రీఅరవిందుల పుష్పం. అయితే, వారి శతవార్షికోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని వారి భౌతికదేహకాంతిని బోలు వర్ణంగల నీలి కమలాన్ని, భువి పైన దైవసాక్షాత్కార శతవార్షికోత్సవ చిహ్నంగా ఎన్నుకొందాం."
>
> 21 డిసెంబరు, 1971

CWM 13:16

అనువాదం; అందుగులపాటి కైలాసపతి

విషయసూచిక

1. కొన్ని జ్ఞాపకాలు	....	4
2. దివ్యత్యాగం	....	17
3. అవతార పురుషుడు — శ్రీఅరవిందులు	....	25
4. శ్రీఅరవిందుల నివాసము	....	36

ఈ సాయంత్రం ప్రశ్నలకు సమాధానమిచ్చే బదులు మనము శ్రీఅరవిందుల స్మృతిని ధ్యానించాలని నా కోరిక. ధ్యానం, ఆ స్మృతి మనలో సజీవంగా నుండగలిగే విధానంపైన, నిరం తర తేజోమయమైన, సజీవమైన, క్రియాశీలమైన చేతనలో వారు ఈ అపూర్వ అతిమానస ఆవిష్కరణ తప్పక సిద్ధిస్తుందని లోకానికి చాటడమే గాక దానిని సిద్ధింప జేసుకొనుటకు, ఆ సాధన కొనసాగించుటకు వారు ఇంత వరకు చేసిన, ఇంకా చేస్తున్న కృషి కోసం వారి ఆగమనానికి కృతజ్ఞతాపూర్వక నివేదనగా సాగాలి.

CWM 7:172

శ్రీమాత

*

రెండు విషయాలు నీవు ఎన్నటికీ తప్పకుండా మరువకూడదు. శ్రీఅరవిందుల దయ, శ్రీమాత ప్రేమ. ఈ రెండింటితో నీవు నిలక డగా, ఓరిమితో, శత్రువులను ఏ షరతులూ లేకుండా నిశ్చితంగా తరిమివేసేవరకూ, ఎప్పటికీ గెలుపు సాధించే వరకూ పోరాటం సాగిస్తూనే ఉండగలవు.

బాహ్యంలో ధైర్యం, అంతరంగంలో ప్రశాంతత, దైవానుగ్రహం మీద నిశ్చలమైన అచంచలమైన ప్రగాఢ విశ్వాసం.

CWM 15:81

శ్రీమాత

కొన్ని జ్ఞాపకాలు

శ్రీఅరవిందుల దివ్యతేజః పుంజం

...ఆలకించు, నేను జపాను నుంచి వచ్చినప్పుడు నాకు కలిగిన అనుభవం: నేను సముద్రంలో బోటు మీద ఉన్నాను, దేనిని గురించి ఆలోచించకుండా (సహజంగానే నా అంతరంగ జీవితంతో తీరిక లేకుండా ఉన్నాను, కానీ భౌతికంగా బోటు మీదే ఉన్నాను), అప్పుడు ఒక్కసారిగా, అసంగతంగా, పాండిచ్చేరి నుంచి రెండు నాటికల్ మైళ్ళ దూరంలో ఉండగా, గాలి లక్షణం, నేను ఇంకా ఏమని చెప్పగలనంటే, వాతావరణం యొక్క భౌతిక లక్షణం, ఎంతగా మారిపోయిందంటే, మేము శ్రీఅరవిందులను పరివేష్టించియుండే దివ్యతేజఃపుంజంలోకి ప్రవేశిస్తున్నట్లుగా నాకు తెలిసింది. అది భౌతిక అనుభవం, నేను హామీ ఇవ్వగలను, ఎవరికైతే తమ చైతన్యం కావలసినంతగా మేల్కొని ఉందో వారూ అదే అనుభవాన్ని అనుభూతి చెందగలరు.

నాకు వ్యతిరేక అనుభవంకూడా వచ్చింది. నేను ఇక్కడికి వచ్చిన చాలా సంవత్సరాల తర్వాత నేను కారులో బయటకు వెళ్ళాను. నేను చెరువును దాటి కొద్ది దూరం వెళ్ళగానే, నాకు ఒక్కసారిగా వాతావరణం అంతా మారిపోతున్నట్లుగా అనిపించింది: అక్కడేమో సమృద్ధి, బలం, కాంతి, శక్తి ఉండగా అవన్నీ తగ్గి కుంచించుకు పోయాయి..... ఆ తర్వాత ... ఏమీ లేదు. నేను మానసిక, ప్రాణిక చైతన్యాలలో లేను, నేను పూర్తిగా భౌతిక చైతన్యంలో ఉన్నాను. సరే, ఎవరైతే సున్నితమైన భౌతిక చైతన్యంలో సున్నితత్వాన్ని పొందివుంటారో దానిని వారు తప్పకుండా పూర్తిగా వాస్తవికంగా అనుభూతి పొందుతారు. నేను మీకు ఆశ్వాసన ఇస్తున్నాను. మనం 'ఆశ్రమం' అని పిలిచే చోటులో శక్తి పూర్తిగా ఘనీభవించి దగ్గరకు ఒత్తబడి ఉన్నది. అది నగరంలో ఉన్న మాదిరిగా ఉన్నటువంటిది కాదు. పల్లె ప్రదేశాలతో పోలిస్తే ఇంకా తక్కువ.

CWM 4: 223-24

శ్రీఅరవిందుల ప్రశాంతత యొక్క ఆధిపత్యశక్తి

మీకు గుర్తుండే ఉంటుంది, అతి పెద్ద తుఫాను వచ్చిన ఆ రాత్రి, అప్పుడు

అంతటా భయంకలిగించే శబ్దం, కుమ్మరిస్తున్నవర్షం. నేను అప్పుడు శ్రీఅరవిందుల గదికివెళ్ళి, గది కిటికీ తలుపులు వేయటానికి సహాయపడాలని అనుకున్నాను. తలుపు తెరిచానో లేదో, ఆశ్చర్యంగా, నేను శ్రీఅరవిందులను ప్రశాంతంగా తన మేజాబల్లవద్ద కూర్చుని వ్రాసుకుంటూ చూశాను. ఆ గదిలో ఎంత ప్రశాంతత ఉందంటే, బయట తుఫాను భీభత్సం జరుగుతున్నదని కలనైనా ఎవరూ ఊహించలేరు. కిటికీలన్నీ విశాలంగా తెరవబడి ఉన్నాయి. ఒక్క వర్షపుచుక్క కూడా లోనికి రావడంలేదు.

CWM 3:155

శ్రీఅరవిందుల వాక్ శక్తి

నేను శ్రీఅరవిందులను మొదటిసారి కలిసినప్పుడు నా అనుభవాన్ని మీకు చెప్పాలి. నేను తీవ్ర ఏకాగ్రతలో ఉన్నాను. అతిమానసంలో విషయాలను, అవి ఏవిధంగా ఉండాలో, ఎందుకు అవి అభివ్యక్తమవడం లేదో అనే విషయాన్ని గమనిస్తూ, నేను గమనించిందేమిటో వారికి చెప్పి అవి అభివ్యక్తమవుతాయా అని అడిగాను. వారు మామూలుగా అవుతాయి అన్నారు. తక్షణమే నాకు అతిమానసం భూమిని తాకి సిద్ధిస్తున్నట్లుగా కనిపించింది. నిజమైన దానిని వాస్తవంచేసి చూపగలిగే శక్తిని మొదటిసారి చూశాను.

ఆర్య రచన

తనకు తానే ఏ ప్రేరేపణ లేకుండా తక్షణమే చేయడం అంటే అర్థం ఆలోచించకపోవడం, వ్యవస్థీకరించకపోవడం నిర్ణయించకపోవడం, వ్యక్తిగత ఇచ్ఛతో ప్రయత్నించి సాక్షాత్కరించుకోవడానికి ప్రయత్నించకపోవడం. తనకుతానే ఏ ప్రేరేపణా లేకుండా తక్షణమే జరగడమనేది నిజంగా ఏ విధంగా ఉంటుంది అనే దానికి నేను రెండు ఉదాహరణలు ఇవ్వబోతున్నాను. ఒకటి: దాని గురించి మీకందరికీ ఎటువంటి సందేహం లేకుండా తెలిసిన విషయం, శ్రీఅరవిందులు 1914 లో ఆర్యకు వ్రాయడం మొదలుపెట్టిన సమయమది, ఆయనచేత వ్రాయబడినది మానసిక జ్ఞానంనుంచి వచ్చినది కాకపోవడమే కాకుండా, మానసిక సృష్టి కూడా కాదు: ఆయన తన మనస్సును నిశ్శబ్ద పరచి టైపుమిషనువద్ద కూర్చున్నారు,

పైనుంచి, ఉన్నత సీమలనుంచి, వ్రాయవలసినదంతా క్రిందికి వచ్చింది. అంతా తయారై, ఆయన కేవలం తన వేళ్ళను టైపుమిషనుమీద కదపవలసి వచ్చేది, అది వ్రాయబడింది. ఇటువంటి మానసిక నిశ్శబ్దతలో అది జ్ఞానాన్ని తనగుండా ఆమోదిస్తుంది — వ్యక్తీకరణ సైతం పైనుంచి తనగుండా సాగిపోయే విధంగా మొత్తం ఆర్యను ఆయనే వ్రాసారు, ప్రతినెలా 64 పేజీలు, ముద్రణలో. అందు వలననే, ఎన్ని పనులున్నా దానిని ఆయన చేయగలిగారు. అది ఒకవేళ మానసి కంతో నిర్మాణమయేటట్లయితే, అది పూర్తిగా అసాధ్యమైన విషయమే అవగలదు.
CWM 8:281

శక్తుల సంకలనం

...ఇటువంటి పుస్తకాలలో (శ్రీమాత 'యోగసంయోజనం' పుస్తకాన్ని చూపి స్తారు.) దివ్యజ్ఞానాన్ని బహిర్గతం చేసే పుస్తకాలలో, ఆచ్చోట ఎల్లప్పుడూ శక్తులు సమీకరించబడి ఉంటాయి — చాలా తరచుగా ఉన్నత జ్ఞానానికి చెందిన ఆధ్యా త్మిక శక్తులవి. ప్రతి పుస్తకం, అందులో ఉండే మాటల ననుసరించి, కొద్దిగా ఈ శక్తుల సంకలనంలాంటిదే. జనులకీవిషయం తెలియదు. ఎందుకంటే, వారికి వాటిని ఉపయోగించడం తెలియకపోవడం వలన, కాని విషయం మట్టుకు అదే. అదే విధంగా ప్రతి చిత్రంలోనూ, ఛాయాచిత్రంలోను, అక్కడ ఒక సంకలనం ఉంటుంది. అది ఎవరి చిత్రానికి సంబంధించినదో దానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే వ్యక్తియొక్క శక్తుల, ఆయన ప్రకృతియొక్క, ఆయనకి గనక శక్తులు ఉన్నట్లయితే ఆశక్తుల సమీకరణం కొంత ఉంటుంది. ఇప్పుడు నీవు గనక చిత్తశుద్ధిని కలిగి యుండి, ఆకాంక్షతో ఉంటే, నీనుంచి ఒక స్పందన బయలువెడలుతుంది. నీ ఆకాంక్ష స్పందన బయలుదేరి, పుస్తకంలో ఉన్నదానికి అనుగుణమైన శక్తిని కలుపు తుంది. నీకు సమాధానమిచ్చేది ఒక ఉన్నతోన్నత చైతన్యం.

ప్రతీదీ దాని అంతర్నిహిత శక్తితో నిండి ఉంటుంది. మొత్తంలోని ప్రతి మూలకం మొత్తంలో ఉన్నదాని అంతర్నిహిత శక్తినంతా కలిగిఉంటుంది. దీని వివరణ కొంత కష్టదాయకం, కాని నీవు ఒక ఉదాహరణతో అంతా తెలుసుకో గలవు. జనులు ఇంద్రజాల విద్యను సాధన చేసే తరుణంలో వారికి వ్యక్తియొక్క గోరు లేక వెంట్రుకముక్క ఉంటే అది వారికి సరిపోతుంది. కారణం ఆ కాస్తలో,

అంతర్నిహితంగా, ఆవ్యక్తి అస్తిత్వంలో ఉన్నదంతా అందులో ఉంటుంది. ఒక పుస్తకంలో కూడా అంతర్నిహితంగా — వ్యక్తపరచబడనిది, అభివ్యక్తం కానిది — ఆ పుస్తకం వ్రాసిన వ్యక్తిలో ఉన్న జ్ఞానం ఉంటుంది. ఈ విధంగా శ్రీఅరవిందులు సంపూర్ణ గ్రహణశక్తికీ, జ్ఞానానికీ, ఆధిపత్యశక్తికీ ప్రాతినిధ్యం వహించారు.

కనుక, ఆయన ప్రతి ఒక్క పుస్తకమూ ఏకకాలంలో ఒక ప్రతీక, ఒక మూర్తి ప్రాతినిధ్యత. ఆయన ప్రతి పుస్తకమూ ప్రతీకగా, అంతర్నిహితంగా ఆయనలో ఉన్నదానిని కలిగి ఉంటుంది.

కనుక, నీవు ఆ పుస్తకంమీద ఏకాగ్రత వహిస్తే, నీవు ఆ పుస్తంకంద్వారా, దాని మూలానికి వెళ్ళగలవు. అంతేగాక, ఆ పుస్తకంలో ఉన్నదానిని మించి ఇంకా ఎక్కువగా అందుకోగలుగుతావు.

CWM 8:261-62

శ్రీఅరవింద గ్రంథ పఠనం

ఏది ఏమైనప్పటికీ, నేను ఎల్లప్పుడూ కొద్దికొద్దిగానే మనస్సును నీవు ఎంత ప్రశాంతంగా ఉంచగలుగుతావో అంత ప్రశాంతంగా ఉంచుతూ, అర్థం చేసుకోవడానికి ఏ మాత్రం ప్రయత్నించకుండా, తలను ఎంత నిశ్శబ్దంగా ఉంచగలవో అంతగా ఉంచుతూ, ఏం చదువుతున్నావో అందులో ఉన్నశక్తి లోలోతులలోకి గాఢంగా పోయేటట్లుగా చదవమని సలహా ఇస్తాను. ప్రశాంతతలోనూ, నిశ్శబ్దంలోనూ అందుకోబడిన ఈ శక్తి ప్రకాశంతో దాని పని అది చేసుకుపోతుంది. అవసరం అయితే, అవగాహనార్థమై, మెదడులో అవసరమైన కణాలను సృష్టిస్తుంది. ఆ విధంగా దానినే కొన్ని నెలల తరువాత తిరిగి చదవడం జరిగినప్పుడు, అప్పుడు వ్యక్తమయ్యే తలంపు చాలా సుస్పష్టంగానూ, సన్నిహితంగానూ ఉండటాన్ని గ్రహించుకోగలుగుతావు. ఒక్కొక్కప్పుడు అది కేవలం పూర్తిగా బాగా తెలిసిన విషయంగా ఉంటుంది.

నియమబద్ధంగా చదవడం చాలా మంచిది. ప్రతిరోజు కొద్దిగా, సాధ్యమైతే ఒక నిర్దిష్ట సమయంలో; ఇది మెదడు గ్రాహ్యతను సులువుచేస్తుంది.

CWM 12: 203

నేను శ్రీఅరవిందులతో సంభాషించేటప్పుడు, మేమెన్నడూ నడుమ వచ్చే అనేక భావాల ద్వారా సంభాషించవలసిన అవసరం కలిగేదికాదు. ఆయన ఒకటి చెప్పేవారు, సుదూరమైన దాని అంతిమఫలితాన్ని నేను చూసేదానను. మేమె ల్లప్పుడూ అదేవిధంగా మాట్లాడుకొనేవారము. ఒకవేళ ఏ వ్యక్తీ అయినా ఆ సమ యంలో ఉండటం జరిగితే, అతడు అంటాడు, "వాళ్ళు దేనిగురించి మాట్లాడు కుంటున్నారు!" కాని మీకు పూర్తి వాక్యంతో ఎంత స్పష్టంగా ఉంటుందో అదే విధంగా ఉండేది, తెలిసిందా. నీవు దానిని ఒక మానసిక అలౌకిక అద్భుతం అన వచ్చు. అది అటువంటి అలౌకిక అద్భుతమేమీ కాదు, అది కేవలం శ్రీఅరవిందు లకు సంపూర్ణంగా మానసిక ప్రక్రియయొక్క దృష్టి ఉండడం మూలంగానే సాధ్య పడింది. అందువలన మేము చాలా విలువైన సమయాన్ని క్రమానుగతంగా అన్ని దశలగుండా పోతూ ఉండవలసిన ప్రక్రియలో వృధా చేయవలసిన అవసరం కలిగేది కాదు. ఎందువల్లనంటే దానిని అనుసరించగలిగిన సామర్థ్యం ఉన్న ఏ వ్యక్తికైనా అది అతనికి చాలా సహజంగానూ, హేతుబద్ధంగానూ ఉంటుంది, కాని వాస్తవ జ్ఞానం లేనివారికి అది ఒక 'అలౌకిక అద్భుతం'.

CWM 4:85

రోగాన్ని మాన్పే దృష్టి

నా దగ్గర చాలా ముద్దొచ్చే చిన్నపిల్లి ఒకటి ఉండేది. అది పూర్తిగా నాగరికమై, ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించేది. అది ఇంట్లోనే జన్మించింది. దాని అలవాట్లు అన్ని పిల్లు లకు ఉన్నట్లే ఉండేవి. అంటే, ఏదైనా కదలుతుంటే, అది దానితో ఆడేది. అటువంటి సమయంలో ఒకరోజు, ఇంట్లో ఒక పెద్ద తేలు ఉంది. దాని అలవాటు ప్రకారం అది తేలుతో ఆడటం మొదలుపెట్టింది. తేలు దానిని కుట్టింది. కాని అది అసాధార ణమైన పిల్లి. అది నావద్దకు వచ్చింది. అది చాలా మట్టుకు చనిపోయే స్థితిలో ఉంది. కాని అది తన పంజాను అది కుట్టినచోటును చూపించింది. అది అప్పటికే వాచిపోయి చాలా భయంకరమైన స్థితిలో ఉంది. నేను ఆ పిల్లిని చేతిలోకి తీసు కున్నాను. అది నిజంగా ఎంతో ముద్దుగా ఉంది. నేను దానిని మేజాబల్లమీద

ఉంచి శ్రీఅరవిందులను పిలిచాను. నేను ఆయనతో అన్నాను, కికీని తేలుకుట్టింది, అది తప్పక కోలుకోవాలి. ఆ పిల్లి మెడచాచి శ్రీఅరవిందులవంక చూసింది. దాని కళ్ళు అప్పటికే పాలిపోయి తేలిపోతున్నాయి. శ్రీఅరవిందులు దాని ముందు కూర్చున్నారు. ఆయన కూడా దానిని చూశారు. అప్పుడు మేమిరువురం ఆ చిన్ని పిల్లి క్రమంగా కోలుకోవటం ప్రారంభించడాన్ని చూశాం. ఆ పిమ్మట ఒక గంట తరువాత, అది తన కాళ్ళతో గెంతువేసి పూర్తిగా నయమై వెళ్ళి పోయింది....

CWM 4:237-38

వ్యాధిని నయం చేసే హస్తం

వ్యాధి నివారణకు ఆధ్యాత్మికంగా రెండు[1] పద్ధతులున్నాయి. ఒకదానిలో చైతన్యశక్తినీ, సత్యాన్ని, వ్యాధిగ్రస్త భౌతిక ప్రదేశంమీద చొప్పించడం. ఈ పద్ధతిలో దాని మీద ప్రసరించిన దాని ప్రభావం సహజంగానే ఆ వ్యక్తి దానిని ఎంతమట్టుకు గ్రహించగలడు అనే దానిమీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ఒకవేళ ఆ వ్యక్తి గ్రహించడానికి సమర్థుడైతే, వ్యాధిగ్రస్త భాగం మీద చైతన్యశక్తి ప్రసరింపజేయబడుతుంది. దాని ఒత్తిడికి స్వస్థత చేకూరుతుంది. ఇక్కడ ఉన్నవారిలో చాలామంది శ్రీఅరవిందులు ఏవిధంగా నయం చేసేవారో చెప్పగలరు. అది ఒక హస్తం వచ్చి, బాధను తీసుకువెళ్ళిపోవడం లాంటిది. అది అంత స్పష్టమైన విషయం.

CWM 4:264

గడియారాల చిలిపిచేష్టలు

ఇంకొక కథ శ్రీఅరవిందులు అలవాటుగా గదులలో పైకి క్రిందికి నడిచే రోజులకు సంబంధించినది. ఆ విధంగా ఆయన అనేక గంటలు నడిచేవారు. అది ఆయన ధ్యానపద్ధతి. ఆయనకు కేవలం సమయం ఎంత అయింది అని తెలుసు

---

[1] ఇతర సందర్భాలలో, ఒకవేళ శరీరం పూర్తిగా గ్రాహ్యతలేనిదైనప్పుడు లేదా దాని గ్రహణ సామర్థ్యం చాలకపోయినప్పుడు వారికి వ్యాధిని కలిగేటట్లు చేసిన మానసిక స్థాయితో సంప్రదించి, అంతరంగంగా, దాని మీద పని చేయడం జరుగుతుంది.

కోవాలని ఉండేది, కనుక ఆయన ఏక్షణంలోఅయినా సమయం ఎంత అయిందో తెలుసుకోవటానికి ప్రతి గదిలోను ఒక గడియారం ఉంచడం జరిగింది. అక్కడ అటువంటివి మూడు గడియారాలున్నాయి. నేను పనిచేసే గదిలో ఒకటి ఉంది. చెప్పాలంటే అది వారి ప్రారంభ స్థలం. ఒకరోజు ఆయనవచ్చి 'టైమెంతయింది' అని అడిగారు. ఆయన గడియారంవైపు చూడగానే అది ఆగిపోయింది. ఆయన ప్రక్క గదిలోకి వెళ్తూ, నేను టైము అక్కడ చూస్తాను. అని అన్నారు. గడియారం ఆగిపోయి ఉంది. ఇంతకు ముందు గడియారం ఏక్షణాన్న ఆగిపోయివుందో అది అక్కడే ఆగిపోయిఉంది — కొన్ని సెకన్ల తేడాతో. ఆయన మూడవగదికి వెళ్ళారు... గడియారం ఆగిపోయి ఉంది. ఆ విధంగా ఆయన మూడుసార్లు నడిచి చూశారు. గడియారాలన్నీ ఆగిపోయి ఉన్నాయి. అప్పుడు ఆయన నా గదికి తిరిగివచ్చి "కాని ఇది అసాధ్యం! ఇది ఒక చెత్త జోక్!" అని అన్నారు. అంతే, గడియారాలన్నీ ఒకదాని తరువాత మరియొకటి తిరిగి పనిచేయడం మొదలుపెట్టాయి.

CWM 4:275-76

క్రూరత్వం శ్రీఅరవిందులకు అత్యంత అసహ్యమైన విషయం

శ్రీఅరవిందులకు అత్యంత అసహ్యం కలిగించే విషయాలలో క్రూరత్వం ఒకటి. కాని ఆయన ఎప్పుడూ చెప్పేవారు, అది తీవ్రతకు వక్రీకరణ. ఒకరు దానిని చాలా మట్టుకు తీవ్రమైన ప్రేమకు వక్రీకరణ అని చెప్పవచ్చు. అది రాజీ పద్ధతిలో సంతృప్తి చెందనిది, అతి మితిమీరి కోరుకుంటుంది — ఆ విధంగా అని సమర్ధనీయం అవుతుంది. నేనెప్పుడూ అనుకుంటాను. క్రూరత్వం హింసతో సంతోషం పొందడంలాగా, ఉద్రేకంతో నిండిన మితిమీరిన గాఢమైన ఇంద్రియ సంవేదనకు ఉగ్రత ఆవశ్యకమవుతుంది. మందమైన తామసిక పొరను చీల్చుకొని పోవటానికి — తమస్సు అనుభూతి పొందగలగాలంటే ఏదో ఒక విధమైన మితి మీరిన పోకడలు అవసరం అవుతాయి.

CWM 10:105-06

మనస్సులో అలౌకిక అద్భుతాలు

శ్రీఅరవిందుల విషయంలో కేవలం నాతో ఆయన అనేక పర్యాయములు చెప్పినవే తెలుసు. జనులు 'అలౌకిక అద్భుతం' అనే పదంతో కేవలం భౌతిక లేక ప్రాణికప్రక్రియలో అస్వాభావికంగా జరిగేవాటికే పేరు పెడతారు. ఈ విధంగా అస్వాభావికంగా జరిగేవి ఎల్లప్పుడూ వాస్తవం తెలియని లేదా హేతు బద్ధత లేని వాటితో కలగాపులగం అయి ఉంటాయి. కాని శ్రీఅరవిందులు మన స్సులో చేసిన అలౌకిక అద్భుతాలు లెక్కకు మిక్కిలివి. కాని సహజంగానే వాటిని కేవలం నీవు చాలా సూటి అయిన, చాలా చిత్తశుద్ధి కలిగి, చాలా పరిశుద్ధ దృష్టి ఉంటేనే చూడగలవు. చాలా కొద్దిమంది మాత్రమే వాటిని చూడగలిగారు. కాని ఆయన తిరస్కరించారు — ఇది నాకు తెలుసు — ఆయన ఏదైనా ప్రాణిక లేదా భౌతికమైన అలౌకిక అద్భుతాలు చేయడానికి తిరస్కరించేవారు. కారణం ఈ కలగాపులగం వలన. ప్రపంచం ఇప్పుడున్న పరిస్థితులలో నా అనుభవం ప్రకారం సూటిగా చేయబడే అలౌకిక అద్భుత కార్యం అది. భౌతికంకానీ, లేదా ప్రాణికం కానీ, తప్పనిసరిగా అనృతానికి సంబంధించి ఆమోదయోగ్యం కాని అనేక విధములైననటువంటి చాలా మూలకాలను లెక్కలోకి తీసుకోవలసిన ఆవశ్య కత ఉంది. అవి తప్పనిసరిగా అనృతానికి సంబంధించిన అలౌకిక అద్భుతాలు.... ఈ రోజులలో మనుషులు అలౌకిక అద్భుతాలు అనిపించేవన్నీ చాలా మట్టుకు ఎల్లప్పుడూ సూక్ష్మ ప్రాణిక జీవులు చేసేవే లేదా ఆ సూక్ష్మ ప్రాణిక జీవులతో సంబంధం కలిగిన మనుషులు చేసే వే, అందువల్ల అది కలగాపులగం- అది కొన్నింటి వాస్తవికతనూ సత్యదూరమైన కొన్నింటి సత్యాలను ఆమోదిస్తుంది. అది పనిచేయటానికి ఇదీ ఆధారం. అందువలన అది ఆమోదయోగ్యం కాదు.

CWM 10:158-59

దివ్య పరిత్యాగం

ఒకరోజు నేను మామూలుగా శ్రీఅరవిందులకు ఏం జరుగుతుందో చెబుదామని వెళ్ళాను — మేము వాస్తవంలో ఒక విధంగా చాలా కుతూహలం కలిగించే విషయానికి చేరుకున్నాము. బహుశా నా విషయంలో జరిగిన దానికి

నేను కొద్దిగా ఉత్సుకతను ప్రదర్శించాను. అప్పుడు శ్రీఅరవిందులు నా వంక చూసి... అన్నారు. "నిజమే, ఇది ఊర్ధ్వ మనోసృష్టి. ఇది చాలా కుతూహలమైన విషయం. చాలా బాగా చేశావు. ప్రపంచమంతటా నిన్ను ప్రసిద్ధి చేయగలిగే అలౌకిక అద్భుతాలు చేయగలవు. నీవు భూమిమీద అన్ని సంఘటనలను క్రింది మీదు చేస్తూ మరల్చగలవు. యదార్థంగా..." ఆ తరువాత ఆయన నవ్వి ఇలా అన్నారు."

"అది గొప్ప విజయం, కాని అది ఊర్ధ్వమనోసృష్టి, కాని అటువంటి విజయాన్ని మనం ఆశించటంలేదు. మనం అతి మనస్సును భూమిమీద స్థాపించాలని అనుకుంటున్నాము. నూతన ప్రపంచాన్ని దాని సమగ్ర స్వరూపంతో కూడిన అతిమానసిక ప్రపంచాన్ని సృష్టి చేయడానికి తక్షణ విజయాన్ని ఎలా పరిత్యాగం చేయాలో ఒకరు తప్పక తెలుసుకోవాలి."

నేను నా అంతరంగ చైతన్యంతో వెంటనే అర్థం చేసుకున్నాను. కొన్ని గంటల తరువాత ఆ సృష్టి లేకుండా పోయింది.... ఆ క్షణంనుంచి మేము తిరిగి మరోవిధంగా, ఇతర మూలాల మీద పనిచేయడం మొదలుపెట్టాము....

CWM 149-151

సావిత్రి గురించి శ్రీమాత

ఇవి ఆయన (శ్రీఅరవిందుల) అనుభవాలు. వాటిలో ఆయన జీవించారు. అవి వాస్తవాలు, విశ్వాతీత సత్యం. ఆయన ఈ అనుభవాల నన్నింటినీ ఒకరు సంతోషం లేదా దుఃఖాలను భౌతికంగా అనుభవించినట్లు అనుభవించారు. ఆయన అచేతన అనే గాఢానుభవంలో నడిచారు. మృత్యువు సామీప్యంలో కూడా నడిచారు. దుర్గతిలో ఉండే బాధలను ఓర్చుకున్నారు. బురదనుంచి, ప్రపంచ దైన్యాన్నుంచి బయటకు వచ్చారు, సర్వోత్కృష్టసమృద్ధిలో నవజీవనానికి, దివ్యానందంలో ప్రవేశించటానికి, ఆయన ఈ సీమలనన్నింటినీ దాటారు, వాటి పర్యవసానాలు భరించారు. ఒకరెవరూ ఊహించలేని విధంగా భౌతికంగా బాధపడ్డారు. ఓర్చుకున్నారు. ఈ రోజువరకు ఏ ఒక్కరూ ఆయనలాగా బాధ ననుభవించలేదు. బాధను పరమాత్మతో సంయోగపు ఆనందంగా పరివర్తన చేయటానికి ఆయన బాధను ఆమోదించారు. అది ఒక విధంగా అసదృశం, ప్రపంచ

చరిత్రలో పోల్చలేనిది. అది ఒక విధంగా ఎన్నడూ జరగనిది. ఆయన అజ్ఞేయంలో దారిని వేసిన మొదటివ్యక్తి. దాని మూలంగా బహుశా మనం అతిమనస్సువైపు దృఢ విశ్వాసంతో నడవగలం. ఆయన మన పనిని సులువు చేశారు. సావిత్రి పూర్తిగా ఆయన దివ్యపరివర్తన యోగం, ఈ దివ్యయోగం భూ-చైతన్యంలో మొదటిసారి ప్రత్యక్షమైంది.

మోనాసర్కార్

శ్రీఅరవిందుల నిశ్శబ్ద వరం

నేను చాలా సందర్భాలలో శ్రీఅరవిందులు ఒకానొకరికి నిశ్శబ్దాన్ని ప్రసాదించడం చూశాను. అతడి మనస్సును నిశ్శబ్దపరిచారు. ఆ వ్యక్తి ఆయన దగ్గరకు నిరాశతో విచ్చేసి, "కాని నేను జడమతినై బుద్ధిహీనుడనయ్యాను," అని అనడం మొదలుపెట్టాడు. ఎందువల్లనంటే అతని ఆలోచన పూర్వంవలె ఉద్వేగంతో లేదు. మనుషులు స్వేచ్ఛను కోరుకుంటారు. కాని వారు వారి బంధనాల సంకెళ్ళతో ప్రేమలో ఉంటారు. ఒకరెవరైనా వాటిని తొలగించబోతే, ఒకరెవరైనా వారికి నిజమైన ముక్తిమార్గం చూపించాలనుకుంటే, వారు భయపడతారు. తరచుగా వారు తమ అనంగీకారాన్ని సైతం తెలియబరుస్తారు.

CWM 9, 28

సూక్ష్మభౌతిక హస్తం

నేను దీనిని శ్రీఅరవిందులు ఒకరెవరి తలలోనో చేయడం చూశాను. ఎవరో ఒక వ్యక్తి ఆలోచనలవలన ఇబ్బందికి లోనవుతున్నానని మొరపెట్టుకుండేవాడు. అది ఎలా ఉందంటే ఆయన హస్తం ముందుకు వచ్చి, నాట్యం చేస్తున్న స్వల్పమైనటువంటి నల్లని బిందువును పట్టుకుని తరువాత ఈ విధంగా (చేతి ముని వ్రేళ్ళతో సంజ్ఞ) ఎవరైనా కీటకాన్ని పట్టుకొని ఏరిపారవేసినట్లు, ఆయన దానిని దూరంగా విసిరివేశారు. జరిగింది అంతే. అంతా నిశ్చలం, ప్రశాంతం, ప్రకాశం.... అది ఈ విధంగా స్పష్టంగా ద్యోతకమయింది, తెలుస్తున్నదా, ఆయన ఏమీ మాట్లాడకుండా దానిని తీసివేశారు — పని పూర్తయిపోయింది.

విషయాలన్నీ పరస్పరం సన్నిహితంగా ఒకదానిమీద మరియొకటి ఆధారపడి

ఉంటాయి. ఇంకా నేను ఒకవ్యక్తి ఆయన వద్దకు తీవ్రమైన నొప్పితో వచ్చిన సందర్భాన్ని చూశాను. "అబ్బా, ఇక్కడ చాలా బాధగా ఉంది! అమ్మో చాలా బాధ! అమ్మో!..." ఆయన ఏమీ మాట్లాడలేదు, ఆయన ప్రశాంతంగా ఉండి పోయారు. ఆయన ఆ వ్యక్తి మీద దృష్టి సారించారు, అప్పుడు నేను చూశాను, నేను ఏదో ఒక సూక్ష్మభౌతిక హస్తం ముందుకు వచ్చి, అస్తవ్యస్తతతోను, గందర గోళంగాను చిందులేస్తున్న చిన్ని బిందువును చేత పట్టటం చూశాను. దానిని ఆయన ఈ విధంగా తీసేశారు.(అదే సంజ్ఞ), అంతే, అక్కడంతా తొలగిపో యింది.

"ఆహా, ఆహా! చూడండి నా నొప్పిపోయింది."

CWM 9, 253-54

జైలును దైవంతో కలయిక స్థలంగా మరల్చడం

నేను మహా అజ్ఞానంలో నిద్రిస్తున్నప్పుడు నేను ధ్యానం చేయటానికి పూర్తిగా పుణ్యపురుషులుండే స్థలానికి చేరాను. నాకు వారి సాన్నిధ్యం భరించలేనిదై, ఆ చోటు జైలుగా గోచరించింది. నేను మేల్కొన్నప్పుడు భగవంతుడు నన్ను జైలుకు తీసుకువెళ్ళి, దానిని ధ్యాన మందిరంగా, ఆయన తోటి సమావేశ స్థలంగా మార్చివేసాడు.

తలపులు, సూక్తులు, నెం. 46.

శ్రీఅరవిందులు

...శ్రీఅరవిందులు ఇక్కడ ప్రస్తావిస్తున్నది ఆలీపూర్ జైలులోని ఆయన అనుభ వాలను. కాని ఇక్కడ ఈ సూక్తులలో చాలా కుతూహలం కలిగించే విషయం, ఆయన రెండింటిమధ్య తారతమ్యతను మనకు చూపిస్తున్నారు. ఒకవంక, కేవలం ఆయన శరీరం మాత్రమే దానిని ఉంచబడిన భౌతిక జైలులో అది బంధింపబడగా, ఆయన ఆత్మ మాత్రం సామాజిక లోకాచారాలు, దురభిప్రాయాలనే సంకెళ్ళతో దాని కాళ్లు బంధింపబడకుండా, ముందస్తు భావాలకు, సిద్ధాంతాలను వల్లె వేసే, పరిమితులనుంచి స్వతంత్రంగా ఉండి, దైవంతో సూటిగా, చైతన్యవంతమైన సంపర్కంతో పూర్ణయోగంయొక్క మొట్టమొదటి దివ్యజ్ఞానం పొందటం,

మరొకవంక, సాంప్రదాయక సైద్ధాంతిక భావాలమీద ఆధారపడిన ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి తమను తాము అంకితం చేసుకోవటానికి సాధారణ జీవితాన్ని త్యాగం చేసినప్పుడు జనులు తరచు తమను తాము అంతరంగానికే పరిమితం చేసుకుంటూ జీవితాన్ని బహిష్కరించే సంకుచిత సూత్రాల మానసిక జైలు.

CWM 10: 68-69

శ్రీమాత

అతిమానసిక ఏకత్వం

మీకు తెలుసా, ఖైదీలలో నారాయణుని, కాపలాదారులలో నారాయణుని అంతటా ప్రతిచోటా నారాయణుని దర్శించిన ఆయన ప్రసిద్ధ అనుభవం?...

అది పరమోత్కృష్టం. ఏకత్వం

ప్ర: అది అతిమానస అనుభవమా, లేక...

అది అతిమానసమే....

అవును, అతిమానస అనుభవం, దానిని ఆయన నారాయణ అని పిలిచారు.

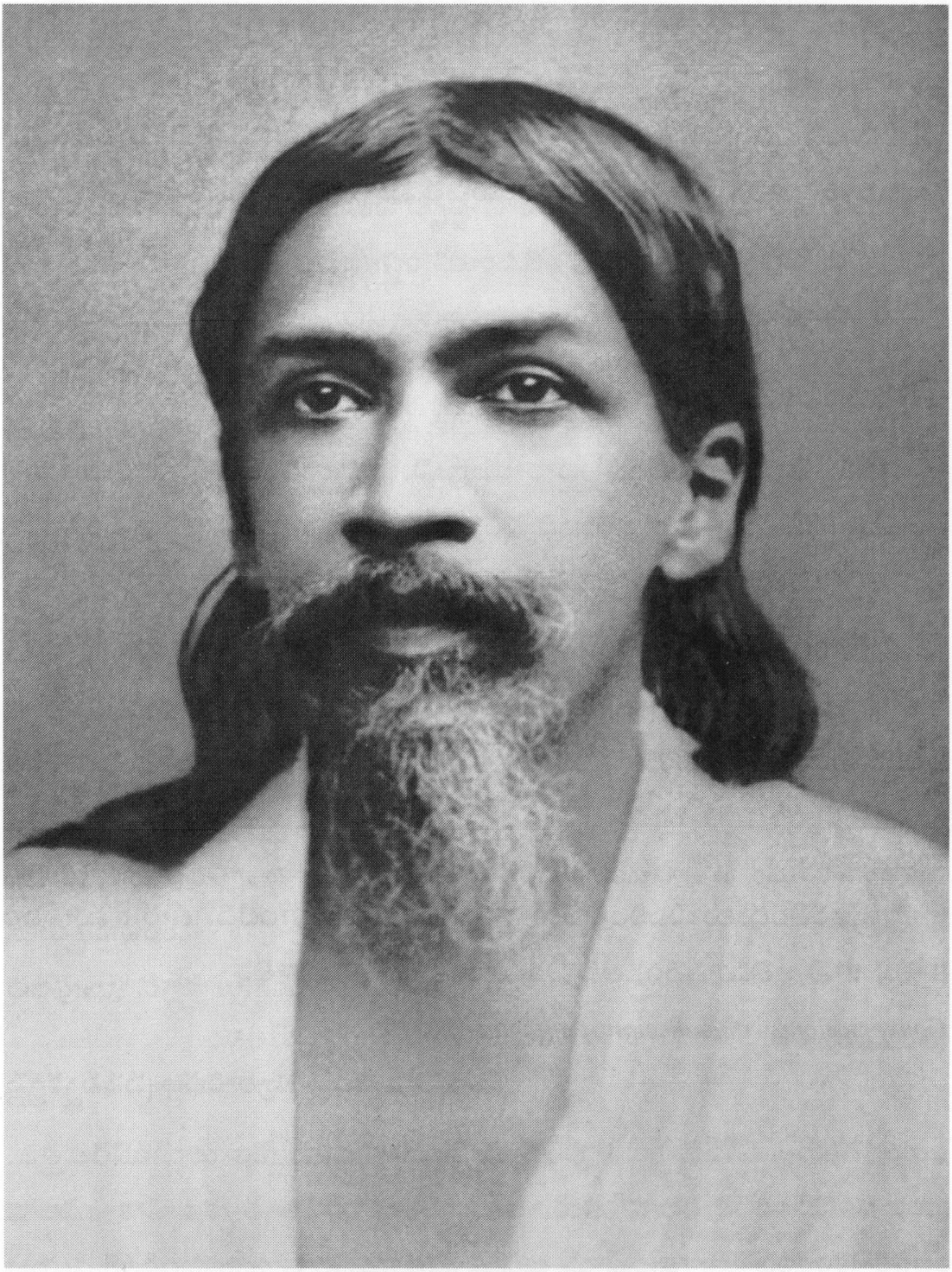
ప్ర: అది అతి మానసమా, ఊర్ధ్వ మానసం కాదా?

కాదు, కాదు

శ్రీఅరవిందులు వివరించినట్లు అది గీతోపదేశం లాంటిది. ఊర్ధ్వ మానసం కాదు. కాని అతిమానసం, అది ఏకత్వం, ఏకత్వానుభూతి.

Conversations with a disciple, September 26, 1962

అనువాదం: త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

మనం నిన్నటిరోజున ఎవరిని గురించి తెలుసుకున్నామో వారు ఈ భూమిపై వున్నారు. వారి ఉనికి ఒక్కటే చాలు, భూమిపై అజ్ఞానాంధకారము జ్ఞానజ్యోతిగా పరివర్తన చెంది దైవపాలన ప్రతిష్ఠించబడే రోజు ఒకటి తప్పక వస్తుందనటానికి,

CWM 1:113

శ్రీమాత

దివ్యత్యాగం

నిష్క్రమణలోని అంతరార్థం

లోకంలోను, మనుషులలోను విషయాలను గ్రహించగల శక్తి లోపించటమే శ్రీఅరవిందులు తమదేహంగురించి తీసుకున్న నిర్ణయానికి కారణం. అయితే, ఒక్కవిషయం మాత్రం నిశ్చయంగా చెప్పవచ్చు. భౌతిక స్తరంలో జరిగిన దేదైనా ఏ విధంగాను వారి బోధనలోని సత్యాన్ని తారుమారు చేయదు. వారు చెప్పిన దంతా పరమసత్యం, ఆ విధంగానే నిలిచిపోతుంది. కాలగమనంలో చోటు చేసు కొనే సంఘటనలు ఆ విషయాన్ని విస్తృతంగా నిరూపిస్తాయి.

CWM 13:7

నీవు ఆశ్రమంలో పంచుతున్న కరపత్రం అనువాదాన్ని వినగానే బాధతో దిగాలు పడ్డాను. మనలను గురించి తమను తాము సంపూర్ణంగా అర్పించుకున్న మన ప్రభువైన ఆ త్యాగమూర్తిపట్ల అంత అవగాహనా రాహిత్యము, అగౌరవము, అవిశ్వాసము నీకున్నాయని నేను ఎన్నడూ ఊహించలేదు. శ్రీఅరవిందులు అవిటి వారు కాలేదు. దేహం వదిలే కొన్ని గంటలముందు వారు తమ పక్కపైనుంచి లేచి చాలా సేపటివరకు తమ కుర్చీలో కూర్చున్నారు. తమ చుట్టూ ఉన్నవారితో ఎంతో ఉదారంగా, ఉల్లాసంగా మాట్లాడారు. శ్రీఅరవిందులు తమ దేహం త్యజిం చడంలో ఏ నిర్భంధానికి లోనుగాలేదు. శరీరత్యాగం చేయాలనే నిర్ణయానికి వారు ఎంచుకున్న కారణాలు మానవ మనస్తత్వం అందుకోలేనంత ఉన్నతమైనవి, విలక్షణమైనవి.

అర్థం చేసుకోలేనప్పుడు చేయాల్సిన పని ఒక్కటే, గౌరవ పూర్వకంగా మౌనం పాటించడం.

CWM 13:7-8

శ్రీఅరవిందులు తమ శరీరాన్ని త్యజించడమనే చర్య ఒక ఉత్కృష్టమైన నిస్వార్థ చర్య. తద్వారా వారు సమిష్టి అనుభవం సిద్ధించే ఘడియ త్వరలో రావాలని తమ స్వంత శరీరంలో పొందుతున్న సిద్ధిని పరిత్యజించారు. ఈ లోకం మరిం

తగా ప్రతిస్పందించి వున్నట్లయితే ఆ త్యాగం అవసరమయ్యేది కాదు.
CWM 13:9

శ్రీఅరవిందుల వాగ్దానం

ఇప్పుడు ఇక్కడవున్న మనందరికీ శ్రీఅరవిందుల వాగ్దానం ఏదైతే సహజం గానే ఆసక్తికరమైనదిగా అనిపిస్తున్నదో అది ఏమిటనగా మానవ సమాజంలోని కొందరు ఉన్నత వర్గస్తులు ఎవరైతే ఆధ్యాత్మికంగా ఎదగటానికి అవసరమైన నియమ నిబంధనలను పూర్తిగా పాటిస్తున్నారో వారు అతిమానసశక్తి, చైతన్యము, వెలుగుల ఆసరాతో పశుప్రాయులుగా కాక, అతిమానవులుగా వారి శరీరాలను పరివర్తన చెందించగల సమయం ఆసన్న మయిందని.

శ్రీఅరవిందులు వాగ్దానం చేసింది అతిమానసశక్తి భూమిపై సాక్షాత్కరించ బోతున్నదనే ఎరుకపై ఆధారపడి, వాస్తవానికి ఆయనలో అతిమానసశక్తి చాలా కాలం క్రిందటే ఆవిష్కరించిందని వారికి తెలుసు, దాని ప్రభావాలు ఏమిటో కూడా వారికి తెలుసు.

ఇప్పుడు అది విశ్వవ్యాప్తంగా అభివ్యక్త మైనందున, రూపాంతరీకరణ చెంద టానికి అవకాశం మరింత అధికమయిందని నేను నిక్కచ్చిగా చెప్పగలను. ఎవ రైతే నియమనిబంధనలను పాటించారో లేక ప్రస్తుతం పాటించబోతున్నారో వారంతా ఈ పరివర్తన చెందే మార్గంలో వున్నారనుటలో సందేహం లేదు.

శ్రీఅరవిందులు తమ 'యోగసమన్వయము' అనే గ్రంథంలో విశదీకరించిన నియమనిబంధనలను మరింత విపులంగా అతిమానస ఆవిర్భావంపై వారి వ్యాసా లలో మరింతగా వివరించారు. అందువలన అప్పుడు అది ఫలప్రదం కావడ మొక్కటే మిగిలింది.
CWM 8:222

ఈ ప్రపంచం కోసం శ్రీఅరవిందులు ఎంతటి మహాద్భుత త్యాగం చేసారో జనానికి తెలియదు. దాదాపు ఒక సంవత్సరం క్రితం నేను కొన్ని విషయాలు చర్చిస్తున్నప్పుడు నా దేహాన్ని త్యజించాలనే భావన నాకు కలిగిందని సూచిం చాను. వారు గట్టిగా దృఢంగా "వద్దు అది ఎప్పుడూ జరుగదు. రూపాంతరానికి అది అవసరమైనట్లయితే, నేను వెళ్ళిపోవచ్చు. నీవు మాత్రం అతిమానస అవరో

హణకు, రూపాంతరీకరణకు మన యోగాన్ని సఫలీకృతం చేయాలి” అని చెప్పారు.

CWM 13: 8

ఆయన తన దేహంలో అతిమానసశక్తిని అత్యధిక మోతాదులో కూడబెట్టుకున్నారు. వారు దేహత్యాగం చేసిన వెంటనే... చూసారూ, వారు తమ పక్కపైనే పండు కొని వున్నారు, నేను వారి ప్రక్కనే నిలుచున్నాను. వారిలోని అతిమానసశక్తి ఒక ఘనీభవించిన పదార్థ రూపంగా అది — ఎంత బలమైన అనుభూతి అంటే ప్రత్యక్షంగా చూడగలిగినంతగా — వారి శరీరంనుండి నా శరీరంలోకి ప్రవేశించింది. నేను ఆ ప్రవాహంయొక్క స్పర్శానుభూతిని పొందాను. అది అసాధారణమైనది, అత్యద్భుతమైనది, ఒక అపురూపమైన అనుభవం. ఆ విధంగా చాలా సమయం (శ్రీమాత శక్తి తమలోకి ప్రవహిస్తున్నట్లుగా సంజ్ఞ చేస్తారు.) నేను వారి మంచం ప్రక్కనే నిలుచుని వున్నాను. ఆ అనుభవం కొనసాగింది....

CWM 8:322

శ్రీఅరవిందులు అతి మానస చైతన్యాన్ని ఒక మానవ శరీరంలో మూర్తీభవింపజేసి, గమ్యాన్ని చేరడానికి ఏ విధమైన మార్గం అనుసరించాలి, దానిని అనుసరించే పద్ధతి ఏమిటి అన్న వివరాలనే గాక, తమ వ్యక్తిగత అనుభవాన్ని జోడించి మనకు ఒక నమూనాను అందించారు. ఒక విధంగా ఈ పనిని ఈడేర్చ వచ్చునని అందుకు సమయం ఆసన్న మయిందని రుజువు చేసారు.

CWM 12: 72

శ్రీఅరవిందులు భూమిపై అరుదెంచింది ఎందుకు

శ్రీఅరవిందులు భూమిపై అరుదెంచడానికి కారణం అతిమానస ప్రపంచం ఆవిష్కరింపబడుతుంది అనే వార్తను చాటడానికి. వారు ఆ వార్తను చాటటమే కాదు, అతిమానసశక్తికి ఆవిష్కరణలో పాక్షికంగా ఒక నిర్దిష్ట రూపకల్పన గావించారు. దానికి తోడు దానిని ప్రకటించడానికి మనం చేయాల్సిన పనిని మచ్చుగా చూపించారు. ఇక మనం చేయాల్సిన దేమిటంటే వారు చెప్పిన దానినంతా అధ్యయనం చేసి, వారు చూపిన దృష్టాంతాన్నిఅనుసరించి ఆ నూతన సాక్షాత్కారానికి మనలను మనం సిద్ధపరచుకోవడం.

ఇది జీవితానికి ఒక వాస్తవికానుభూతిని కల్పించి, మనకు ఎదురయ్యే ఆటంకా లన్నింటినీ అధిగమింప జేస్తుంది.

ఆ నూతన సృష్టికోసం మనం జీవించాలి. నిత్య యవ్వనంగా నిలవాలి, బలంగా ఎదగాలి, ప్రగతి పథంలో పయనించాలి.

CWM 12:205

శ్రీఅరవిందులు ప్రాణత్యాగం చేసింది మనం దివ్యచైతన్యంలో తిరిగి జన్మిం చాలని.

CWM 13:16

తమ రూపాంతరీకరణ కార్యానికి సంపూర్ణ సహకారాన్ని అధికంగా అందించడా నికై తన భౌతిక జీవితాన్ని త్యాగం చేసిన ఆ మహనీయుడి సమక్షంలో మనం నిలుచున్నాము.

వారు ఎల్లప్పుడూ మనతో వున్నారు. మన మేమి చేస్తున్నామో వారికి తెలుసు. మన ఆలోచనలు, మన భావనలు, మన చర్యలు అన్నీ వారికి తెలుసు.

CWM13:8

వారి శరీరంలోని అతిమానస శక్తి

ఎంతమేరకు శ్రీఅరవిందులు తమ దేహాన్ని అతిమానస శక్తితో రూపాంతరం చేసుకొనుటలో కృతకృత్యులయ్యారని నన్ను తరచుగా ప్రశ్నిస్తుంటారు.

ప్రశ్న: *అవును మాతా. దానిని గురించి మేము ఆశ్చర్యపడుతుంటాము. కాని మాకు నిజంగా తెలియదు.*

సమా: మీ అల్పమైన బుద్ధితో ఎలా తెలుస్తుంది? ఎవ్వరూ అదేమిటో అర్థం చేసుకోలేరు, వారు ఏదో అనుభవానికి లోనైతే తప్ప, కాని నేను మీకు చెప్తాను. వారు తమ దేహంలో అతిమానసశక్తిని గణనీయంగా ప్రోగు చేసుకున్నారు. ఎంతటి అసాధ్యమైన కార్యము!... మీకు జ్ఞాపకముందికదూ. వారు దేహాన్ని వదిలినప్పుడు ఆ దేహం దాదాపు అయిదు రోజులవరకు అద్భుతంగా విరాజిల్లు తుండింది, పరిపూర్ణప్రకాశంతో. వారు తమ అతిమానసశక్తిని నాలోకి ప్రవేశింపజేసి నప్పటికీ నిష్క్రమణకు పూర్వమే వారు నాకు అన్నీ ఇచ్చివేసారు. అయినప్పటికీ వారి దేహం వైభవోపేతమైన అతిమానసశక్తిని ప్రసరిస్తూనే వుండింది.... నీకు

తెలుసా. ఆ క్షణంలో, ఆ ఆఖరిక్షణాల్లో నేను వారి పక్కవద్దనే నిలుచుని వున్నాను. నాలోకి అతిమానస వెలుగు భౌతికంగా ఒక రాపిడితో ప్రవేశించడం నేను బాగా చూసాననటం అతి శయోక్తి కాదు. అది అంత యదార్థంగా నుండింది. నా చర్మ రంధ్రాలగుండా ఈ విధంగా ప్రవేశిస్తుండింది. (సంజ్ఞ చేస్తారు.)

అత్యంత ఉదారమైన త్యాగము

మొట్టమొదటిసారిగా ఒక వ్యక్తికి దైవానుగ్రహంపై — ఒక అచంచలవిశ్వాసం కలుగుతుందో, వారు ఈడేర్చిన మహత్కార్యం గురించి కనీసమైన ఆతురతను కనబరచకుండా వారు తమలో తాము ప్రోగుచేసుకున్న చైతన్యం అమోఘం. వైవిధ్యము, అనూహ్యము అయిన సిద్ధులతో వారు అందుకున్న స్థాయి అసాధారణమైనది.

దానికి తోడు వారు తీసుకున్న ఒకే ఒక నిర్ణయం, తాము తలపెట్టిన అతి మానస శక్తి ఆవిష్కరణకై చేసేపనిని వేగవంతం చేయడానికై సూక్ష్మభౌతిక స్థితిని చేరి అధిక సమర్థవంతంగా నిర్వర్తించాలని, తాము తమ శరీరాన్ని వద లటం. మరుక్షణమే వారు తమ దేహాన్ని త్యజించి, ఇంకా ప్రతిఘటిస్తున్న సూక్ష్మ ప్రపంచ క్షేత్రాన్ని స్వాధీన పరచుకొనుటకు తమను తాము ప్రయోగించు కున్నారు. వారు తమ దేహాన్ని వదలటానికి కారణం జీవితం యొక్క అవాస్తవికత అనే అంశంపై అవగాహన కలగటం కాదు, పరమసత్యాన్ని భూమిపై ఆవిష్కరింప చేయటం కోసం అనువైన పరిస్థితులను కల్పించడానికి గాను, పర్యవసానాలను లెక్కచేయకుండా రూపాంతరీకరణ కార్యక్రమం సక్రమంగా కొనసాగటానికి. అందులో విజయం తప్పక సాధిస్తాననే విశ్వాసంతో వారు ఇతర బంధాలనుండి విముక్తి పొందారు. పైనుంచి అందిన ఒక ఆదేశాన్ని ఒక ఆజ్ఞాపనగా భావించి, ఆ నిర్ణయం తీసుకోబడింది. ఎన్నడూ, ఎవ్వరూ చేయని త్యాగం ఇది. కాదు, అది పరమోత్కృష్టమైన దివ్యపారవశ్యతలోకి ఆత్మార్పణ గావించడం. అది శ్రీఅరవిం దులు మాత్రమే చేయగలినది — కేవలం ఆపరమాత్మునిలోనే లయమై పోవు టకు తనను తాను నిర్మూలించుకోవటం.

వాగ్దానం చేయబడినదల్లా వాస్తవమవుతున్నది.

ఎంత అసాధ్యం! ఏమాశక్తి, ఏమా చేతన. ఏమా జ్ఞానము, ఏమా కారుణ్యము, వారిలోనున్న ఆ తేజమునేమనాలి....

వారు నన్ను ఆజ్ఞాపించారు. "భూమిపై నా కార్యమైన రూపాంతరీకరణను నీవు తప్పక నెరవేర్చాలి.... నా సహాయం వుంటుంది." అందువలన నేను ఆలోచించే పని ఏ మాత్రం లేదు. నేనేమీ రూపకల్పన గావించలేదు, కాని అంతటి శ్రమతో వారు చేపట్టిన పని పూర్తి అయ్యే వరకు కొనసాగించమని వారు నన్ను ఇప్పుడు ఆజ్ఞాపించిన ఆ కార్యనిర్వహణలో దృఢవిశ్వాసంతో మునిగి పోయాను. నేను ప్రశ్నించను. వారు కోరినదేదో అది నెరవేరాలి, అయితే వారు లేనిదే నేను ఏమీ చేయలేను.

అడుగడుగునా నా ప్రయత్నానికి ఆసరాగా, నన్ను ముందుకు నడపడానికి, నాకు మార్గదర్శనం చేయడానికి, ఎప్పుడైనా సంశయానికిలోనైతే దానిని నివృత్తి గావించడానికి వారు నాతో వున్నారు.

ఊహించినదంతా, వాగ్దానం చేయబడినదంతా, ఇప్పుడు వాస్తవరూపం దాలుస్తున్నది.

ఇక దైహిక రూపాంతరీకరణ ఇకపై ఏ నిష్ప్రయోజనమైన ఎండమావి కాదు. అది ఒక యదార్థం. ఒక వేర్లూనిన, వృద్ధి చెందుతున్న, జ్యోతిర్మయమైన భవిష్యత్తు దిశగా, నిలకడగా ఎదుగుతున్న ప్రక్రియ. ఇప్పటికే శరీరం ఆ వినూత్న కాంతికి ఎంత ఆశ్చర్యజనకంగా ప్రతిస్పందిస్తున్నదంటే.....

(ఒక శిష్యునితో సంభాషణ)

శ్రీఅరవిందులు ద్వారాలను తెరుస్తారు

నా కార్యం సులభతరం కావడానికి శ్రీఅరవిందులు అన్ని ఏర్పాట్లను చేసారు. ఈ అచేతనా క్షేత్రాన్ని వెల్లడి చేయటానికి శ్రీఅరవిందుల వద్ద బీగం వున్నది. దాని ద్వారం తెరవడానికి ఆ బీగాన్ని ఉపయోగించి నా మార్గాన్ని తేజోమయం చేసారు. ఆ జడమైన, అంధకార బంధురమైన భౌతికపదార్థ వాతావరణంలో దివ్యశక్తిని, దివ్యతేజాన్ని, దివ్యానందాన్ని జొప్పించడానికి నేను నెమ్మదిగా ప్రవేశిస్తాను. ఆ పదార్థ వాతావరణంలో ఎప్పుడైతే పరివర్తన చెందించే ప్రకాశం ప్రసరించిందో ఆ పదార్థాన్ని సంఘటిత పరచే అణువుల్లో ఒక నూతన

చేతన జాగృతమవుతుంది. ఆ విధంగా ఈ కార్యాచరణ కొనసాగుతుంది, విస్తరి స్తుంది, వృద్ధి చెందుతుంది., అర్థమయిందా", శ్రీఅరవిందులు ఈ భౌతిక పదార్థంయొక్క అంతరాత్మ, యావత్ మానవజాతియొక్క అభిలాష. ఆ పదార్థం లోని దివ్యతేజం వారే. ఆ పదార్థంలో మూర్తీభవించిన అధి ఆత్మ వారే. శ్రీఅరవిం దులు పరమ ప్రమాణమైన దాని నుండి తమను తాము వేరుచేసుకొని తమపై ఈ అచేతన, అజ్ఞానమనే బరువులను వేసుకొని ఈ పదార్థంలో వాటిని దివ్యజీవనా నికి జాగృతం చేయడానికి దానిలో ప్రవేశించారు. అందుకోసం వారు దైవాన్ని, దైవానుగ్రహాన్ని తమ కార్యాచరణలో సహకరించడానికి ఈ భూమిపై అవతరించ మని ఆవాహన చేసారు. అందుకనే వారి పిలుపు నందుకొని నేను ఒక భౌతిక దేహంతో ఈ పదార్థంలోకి ఈ బాధాతప్తమైన, దుఃఖభాజనమైన, మృత్యు ముఖంలో మ్రగ్గుతున్న లోకంలోకి దిగివచ్చాను. మా ఇద్దరి ఈ కలయికతో దివ్యజీవనమనే మహాద్భుతాన్ని క్రమక్రమంగా ఈ లోకం దర్శిస్తుంది. వారి కార ణంగానే నేను దిగిరావడం జరిగింది. క్రిందనున్న భౌతిక పదార్థంలో ఉదయించిన ఈ తీవ్రమైన అభిలాషను దేనినైతే వారు పైకి పంపించారో దానికి ప్రతిస్పందనగా దైవానుగ్రహం దిగివచ్చింది. అది ఈ భూమికి ఎంతటి అదృష్టవంతమైన ఘడియ! ఈ విశ్వమంతా ఒక మహనీయమైన అమితోత్సాహంతో దాని ఉనికిగల లక్ష్యం దిశగా వికసించి మహాద్భుతమైన అభివృద్ధిని సాదించగలిగే అపూర్వ తరుణం. సమస్య పరిష్కారానికై ప్రపంచానికి అందిన ఈ సహాయంతో, పట్టుదలతో సాధించాలనే మా సంకల్పంతో సాధ్యపడని దేదైనా వుంటుందా! ఇది ఆ క్షణం....

కేవలం శ్రీఅరవిందుల మూలంగానే నేను ఈ కార్యం సాధించగలను. ఈ కార్యంలో అధికభాగం వారే నెరవేరుస్తారు. వారు నన్ను ఆహ్వానిస్తారు, వారే ద్వారాలను తెరుస్తారు. ఇక నేను ఈ అచేతన యొక్క అగాధ లోతుల్లోకి ప్రవే శించి నిద్రాణమైయున్న అచేతన అణువుల్లో జ్యోతిని వెలిగిస్తాను. వాటిని వికసింప చేయడానికి రవ్వంత శక్తిని జోడించి అవి మరింత ఎక్కువ ఆకాంక్షించడానికై వాటికి దివ్యప్రేమను అందిస్తాను. ప్రతి ఒక్కఅణువును ఈ విధంగా ఉద్ధృత పరుస్తాను.

The Supreme P.2

ప్రశ్న: శ్రీమాతా, దైవానికి, శ్రీఅరవిందులకు మధ్యన వున్న వ్యత్యాసమేమిటి?

సమా: సారభూతమైన వ్యత్యాసం ఏమీలేదు. దైవం సర్వాంతర్యామి అయితే శ్రీఅరవిందులు ఒక భాగం, అయితే, వారిలో సర్వోత్కృష్టుడైన దైవంయొక్క చైతన్యం వున్నది. వారు దైవాంశ సంభూతులు.

ప్రశ్న: ఈ క్షణాన శ్రీఅరవిందులు ఎక్కడనున్నారు?

సమా: శ్రీఅరవిందులు ఎక్కడ వుండాలని కోరుకుంటే అక్కడ వుంటారు. ఎందుకనగా వారు సర్వస్వతంత్రులు. అయితే, వారికి సూక్ష్మభౌతిక స్థాయిలో (భౌతికమైన పృధ్వికి అతిదగ్గరలోని క్షేత్రం) ఒక శాశ్వత నివాసం వున్నది. వారిని చూడగోరువారు అక్కడకు వెళ్ళి వారిని చూడగలరు.

ప్రశ్న: వారికి ఏ ఆకారం వున్నది?

సమా: ఆ సూక్ష్మ భౌతిక స్థాయిలో వారికి ఈ భూమిపై నున్నట్టి ఆకారం లాంటిదే వున్నది, అయితే అది అజరామరమైన పరమశాంతి మయమై వున్నది....

(White Roses, p. 45)

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

అవతారపురుషుడు: శ్రీఅరవిందులు

ఒక శాశ్వతజన్మ:

ప్రశ్న: ప్రపంచచరిత్రలో శ్రీఅరవిందుల జన్మను ఒక "శాశ్వత" జన్మగా మీరు వర్ణించారు. "శాశ్వత" అంటే ఖచ్చితమైన అర్థమేమిటి?

జవాబు: చేతనకు గల నాలుగు ఆరోహణా భూమికల పైన నాలుగు భిన్న విధాలుగా ఆ వాక్యాన్నర్థం చేసుకోవచ్చు.

1. భౌతికంగా : ఆ జన్మ పర్యవసానం ప్రపంచానికి శాశ్వతమైన ప్రాముఖ్యం కలిగివుంటుంది.

2. మానసికంగా: జగచ్చరిత్రలో శాశ్వతంగా గుర్తుండిపోయే జన్మ అది.

3. అంతరాత్మికంగా : భువిపై యుగయుగంలోనూ శాశ్వతంగా తిరిగి తిరిగి సంభవించే జన్మ అది.

4. ఆధ్యాత్మికంగా: భువిపై శాశ్వతుని జన్మ అది.

పృథ్వీచరిత్ర ప్రారంభమైనప్పటినుండీ, పృథ్వీరూపాంతరీకరణపై యేదో ఒక రూపంతో యేదో ఒక పేరుతో శ్రీఅరవిందులు అధ్యక్షత వహించి వున్నారు.

CWM 13:10

శ్రీఅరవిందుల జన్మను గురించి — వారి జన్మదిన సందర్భంలో — నేను పలికిన మాటలకు సంబంధించిన ప్రశ్న అది, నేను వారి జన్మను 'శాశ్వత జన్మ' అన్నాను.' శాశ్వతం' అంటే అర్థం యేమిటని నన్నడిగారు.

కేవలం వాచ్యార్థం తీసుకుంటే పెద్ద విశిష్టతేంలేదు అన్నమాట నిజమే. ఒక భౌతికపరమైన అవగాహన, ఒక మానసిక అవగాహన, ఒక అంతరాత్మిక అవగాహన, ఒక ఆధ్యాత్మిక అవగాహన కలిగించే వివరణ యెలా వుంటుందో — వాస్తవానికి వున్నది — నేనిప్పుడు వివరించబోతున్నాను. భౌతికంగా దానర్థం, ఈ జన్మ పర్యవసానాలు భూమి వున్నంతవరకు వుంటాయి. మొత్తం భువి ఉనికి కొనసాగినంతకాలం శ్రీఅరవిందుల జన్మ పర్యవసానాలు అనుభూతమౌతాయి. కాబట్టి దానిని కొంచెం కవితా ధోరణిలో 'శాశ్వతం' అని చెప్పాను.

మానసికంగా ఆ జన్మకు సంబంధించిన స్మృతి శాశ్వతంగా నిలిచిపోతుంది. యుగాలపర్యంతం శ్రీఅరవిందుల జన్మ ఆ జన్మకు సంబందించిన సమస్త పర్యవసానాలతో సహా గుర్తుండిపోతుంది.

అంతరాత్మికంగా జగచ్చరిత్రలో యుగయుగంలోనూ శాశ్వతంగా పునరావృతమౌతుండే జన్మ అది. ఒక నియత కాలంలో యుగయుగంలో పృథ్వి చరిత్రలో సంభవించే అభివ్యక్తి ఆ జన్మ. అంటే జన్మ నూతనమైనదై, పునరావృతమౌతూ, పునరుద్భవమైన ప్రతీసారీ, బహుశా మరింతగా — మరింత సంపూర్ణంగా, మరింత పరిపూర్ణమైనదానిని — తీసుకొస్తూంటుంది. కాని అవతరణ అభివ్యక్తికి, ఒక భౌతిక దేహంలోజన్మకు సంబంధించిన అదే ప్రేరణ వుంటుంది.

పూర్తిగా ఆధ్యాత్మిక దృక్కోణంనుండి చూస్తే భువిపై శాశ్వతుని జన్మగా చివరకు దానిని గురించి చెప్పవచ్చు. ఒక భౌతిక రూపాన్ని అవతారం ధరించిన ప్రతిసారీ, అది శాశ్వతుడు స్వయంగా భువిమీద జన్మించడమే అవుతుంది.

CWM 9: 178-79

ఒక అతిమానసిక నూతనజాతి ఆవిర్భావాన్ని, ఒక నూతనప్రపంచ ఆవిర్భావాన్ని ప్రకటించటానికి భువిపై కేతెంచిన పురుషోత్తముని ఒక రూపమే శ్రీఅరవిందులు.

మన సంపూర్ణ చిత్తశుద్ధితో, సంపూర్ణ ఆకాంక్షతో మనమంతా అందుకు సంసిద్ధులమగుదాం.

CWM 13:19

నీ హృదయంలోనూ, ఆలోచనలోనూ నాకూ శ్రీఅరవిందులకూ మధ్య భేదం లేకుండా చేసుకోగలిగినప్పుడు, శ్రీఅరవిందులను గురించి చింతించినపుడు నన్ను చింతించినట్లనిపించినపుడు, నన్ను చింతించినపుడు శ్రీఅరవిందులను చింతించినట్లు అనివార్యంగా అన్పించినప్పుడు, ఒకర్ని దర్శించినప్పుడు అనివార్యంగా మరొకర్ని దర్శించినట్లనిపించినపుడు, ఒకే ఒక విధమైన వ్యక్తి మేమిద్దరం అని అనిపించినపుడు, అప్పుడు నీవు అతిమానసిక్రియా శక్తి చేతనలకు తెరచుకొన నారంభిస్తున్నావని తెలుసుకొంటావు.

CWM13:32

పరిణామ నిత్యత్వంలో సంభవించే ప్రతి అవతారం, మరింత పరిపూర్ణ ఉపలబ్ధిని ప్రకటించునది, సంపూర్ణమైన ఉపలబ్ధి సిద్ధిస్తుందని ముందుగా సూచించేది.

అయినప్పటికీ, భవిష్యదవతారానికి వ్యతిరేకంగా గతానికి సంబంధించిన అవతారానికే దైవత్వాన్నారోపించే ధోరణి మనుష్యులకెప్పుడూ వుంటూనే వుంది.

ఇప్పుడు, మరల ప్రపంచం రేపు సాక్షాత్కరింపజేసుకోవలసిన దానిని ప్రకటిస్తూ, శ్రీఅరవిందులు అవతరించారు. వారికన్నా ముందే వచ్చి వెళ్ళినవారి సందేశానికి యెదురైన వ్యతిరేకతే వీరి సందేశానికి కూడా యెదురౌతోంది.

కాని వారు వెలువరించిన దాని సత్యాన్ని రేపటిరోజు ఋజువుచేస్తుంది. వారి మహాకార్యం తప్పక ఫలప్రదమౌతుంది.

CWM13:22

ప్రశ్న: దైవం అంటే ఏమిటి?

జవాబు: నీవు శ్రీఅరవిందునిలో దేనిని ఆరాధిస్తున్నావో అదే దైవమంటే!

CWM13:27

అవతార ద్వివిధ కార్యం:

శాశ్వతుని, పరాత్పరుని దృక్పథంనుండి చూస్తే సమాంతరమైన ప్రాము

ఖ్యతగల విషయాలు రెండు ఉన్నాయి.

సాక్షాత్కారం యదార్థమైన సాక్షాత్కారం అవ్వాలంటే, ఆ రెండూ సమంగా అత్యావశ్యకం.

ఒక ప్రక్క — పృథ్విపై అవతారంవలె పురుషోత్తమ చేతనను సంకల్పాన్ని రూపకల్పన చేసిన – శ్రీఅరవిందులు నన్ను దేనినిగా ప్రకటించారో ఆ పరమమైన జగజ్జనని విషయం వున్నది, మరోప్రక్క, సమగ్ర సాధన ద్వారా నా దేహంలో నేను దేనిని నిజం చేసుకుంటున్నానో ఆ విషయం వున్నది. నేను పరమ దివ్యజన నిగా ఉండగలను. ఏ విధమైన సాధనా చేయను. వాస్తవానికి శ్రీఅరవిందులు వారి దేహంలో వున్నంతకాలం సాధన చేసింది వారైతే, దాని ప్రభావాలు స్వీకరిం చింది నేను. ఈ ప్రభావాలు అప్రయత్నంగా వాటంతట అవే బాహ్య అస్తిత్వంలో స్థిరపడిపోయాయి. కాని దానిని సాధించింది, సాధిస్తున్నది వారే — నేను కాదు. నేను కేవలం వారి సాధనకు ప్రపంచానికి మధ్య ఒక వారధిగా మాత్రమే నిలిచాను. వారు తమ దేహాన్ని త్యజించినపుడు మాత్రమే నేను సాధనను స్వీకరించ వత్తిడికి లోనయ్యాను. అది వరకు నేను చేస్తూండిన దానిని మాత్రమే గాక — వారి సాధ నకు ప్రపంచానికి మధ్య వారధిగా నిలబడడం — సాధనను కూడా నేనే కొనసాగిం చవలసివచ్చింది. వారు నిష్క్రమించినప్పుడు వారు స్వయంగా అదివరకు తమ దేహంలో వుండి చేస్తున్న దాని బాధ్యతనుకూడా నా మీదకు మరల్చినారు. అది కూడా నేను చేయవలసివచ్చింది. కాబట్టి యిక్కడ రెండుసంగతులున్నాయి. కొన్ని సందర్భాలలో ఒకవిషయం రెండో దానికన్న ప్రబలమౌతుంది. మరికొన్ని సందర్భాల్లో ఆ మరొకటి మొదటి విషయాన్ని అధిగమిస్తుంది. ఆ రెండూ ఒక సంపూర్ణ పరిపూర్ణ ఉపలబ్ధిలో కలిసిపోవ ప్రయత్నిస్తూంటాయి. పరాత్పర సృష్టి కర్త్రిణియొక్క శాశ్వత, అనిర్వచనీయ అమర్త్య దివ్యచేతన, సర్వదా అధిక మౌతుండే పురోగతివైపు ఆరోహణకై పెనుగులాడుతుండే పూర్ణయోగ సాధకుని చేతన, అనేవి ఆ రెండు సంగతులు....

నన్ను, కాలాతీత జగజ్జననిగానూ, శ్రీఅరవిందులను అవతారంగానూ చూచే వాళ్ళు, మా శక్తి అప్రతిహతమైనదికాదు అంటే ఆశ్చర్యపోయారు. ఏదైనా ఒక విషయం "అలా వుండడానికి" మేము "తథాస్తు" అని మాత్రం అంటే సరిపోదని తెలిసి ఆశ్చర్యపోయారు. ఇలా యెందుచేతనంటే సమగ్ర సాక్షాత్కారంలో

రెండూ యేకం గావడం తప్పని సరి, అంటే శాశ్వతుని స్థాయినుండి ఉత్పన్నమై వచ్చేశక్తి, పరిణామ వికాసం ద్వారా జరిగే సాధననుండి ఉత్పన్నమై సాగేశక్తి ఈ రెండూ యేకమై ఒకటిగా అయి పోవాలి.

Conversations with a disciple oct.10, 1958

మానవజాతి భారాన్ని భరించే దైవకారుణ్యం

ప్రశ్న: ఆశ్రమంలో చాలామంది మీద తనకు గౌరవం లేదని ఒకరు నాతో చాలా సార్లు చెప్పాడు

జవాబు: అసలు ప్రణాళిక యేమిటంటే, భువి అంతా తన అన్ని రూపాలలోనూ రూపాంతరీకరణకు యేమాత్రం సిద్ధంగా లేనివాటితో సహా తప్పక సన్నద్ధం చేయబడాలి. ఆ అనుసంధానాన్ని మేము సుస్థిరంగా కలిగించాలంటే భువిపై వున్న సకలాంశాలకు ప్రాతినిధ్యం వహించే ఒక ప్రతీక తయారుగావాలి. జగత్తుకు ఒక సంకేత రూపం భూమి, అలాగే భూమికి సంకేతంగా ఒక బృందం యేర్పడాలి.

1914 లో శ్రీఅరవిందులు, నేను ఈ విషయాన్ని గురించి చర్చించాం, యెందుకనంటే మాకు రెండు సంభావ్యతలు కన్పించాయి. మేం యిప్పుడు చేస్తూన్నదానిని కొనసాగించడమా లేక అతిమనస్సును సిద్ధింపజేసుకొనేంతవరకు మాత్రమేగాక భౌతిక పరివర్తన కూడా ఆరంభమయ్యేవరకు జనజీవనంనుండి విడివడి, యేకాంతంలోనికి ఉపసంహరించుకోవడమా అనేది చర్చించాం. మనం మనల్ని జనజీవనంనుండి వేరు చేసుకోగూడదని శ్రీఅరవిందులు మంచి నిర్ణయం తీసుకున్నారు. ఎందుచేతనంటే, ముందుకు పోయినకొద్దీ సాధకుడు అధికాధికంగా విశ్వమయుడవుతాడు, తత్పర్యవసానంగా... సందర్భమేదైనప్పటికీ, ఆ భారాన్ని అతని మీదే వేసుకొంటాడు.

Conversations with a disciple sep 20,1960

శ్రీఅరవిందులు, చిట్టచివరి అవతారం:

ప్రశ్న: ఒకసారి అతిమానసచేతన పటిష్టంగా ప్రతిష్ఠితమైతే భూమిపై అవతారాలు యింకా జన్మించవలసిన అవసరం వుంటుందా?

జవాబు: భూమిపై జీవిస్తున్న జీవులయందు అతిమనస్సు ఆవిర్భవించినపుడు ఈ ప్రశ్నకు సమాధానంచెప్పడం తేలిక అవుతుంది.

శ్రీఅరవిందులు చిట్టచివరి అవతారం అని నేనెప్పుడూ వింటున్నాను, కాని వారు బహుశా ఒక మానవ దేహంలో చిట్టచివరి అవతారం.

CWM 10: 253

శ్రీఅరవిందులు గతానికిగాని, చరిత్రకుగాని చెందినవారు గాదు. తనను తాను సాకారం చేసుకొనేందుకు ముందుకు సాగిపోతున్న బృహత్తర భవి ష్యతు శ్రీఅరవిందులు.

CWM 12:210-11

శ్రీఅరవిందుల నెవరు అర్థం చేసుకోగలరు? వారు విశ్వమంత విశాలురు, వారిబోధన అనంతం....

వారికి కొంచెం దగ్గరవ్వాలంటే వారిని త్రికరణ శుద్ధిగా ప్రేమించాలి. ఎట్టి మినహాయింపులు లేకుండా తనను తాను వారి కర్పించి వేసుకోవాలి. ఆ విధంగా శ్రీఅరవిందులు ముందుగా సూచించిన ప్రపంచ రూపాంతరీకరణానికి తోడ్పడేం దుకు ప్రతి వ్యక్తి తన సమర్థత మేరకు చేయగలిగినదంతా చేయాలి.

CWM 12:397

శ్రీఅరవిందులు, శ్రీకృష్ణుడు

శ్రీఅరవిందులు జీవించి వున్నప్పుడు, నేను హాలులో సమావేశమైన జనానికి ధ్యానమునందించడానికి క్రిందకు వెళ్తూన్న రోజులు నా కింకా గుర్తున్నాయి. హాలులో స్తంభాల పైన అంచులు వున్నాయి. వాటిపైన దేవతలు — శివుడు, కృష్ణుడు, లక్ష్మి, త్రిమూర్తులు — అందరూ చిన్నవాళ్ళు, పెద్దవాళ్ళు వచ్చి కూర్చునేవాళ్ళు. వాళ్ళంతా క్రమం తప్పకుండా ప్రతిరోజు ఈ ధ్యానాల్లో పాల్గొ నేందుకు వచ్చేవాళ్ళు. అదొక సుందరమైన దృశ్యం. కాని వారికి మనలాగ పురుషోత్తమునిపై ఆరాధనా భావం వుండేది కాదు. ఆ విధమైన భావనతో వారి కుపయోగం లేదు — వారిలో ప్రతి ఒక్కరికీ తమదైన అస్తిత్వ ప్రకారం తనకే చెందిన స్వకీయ శాశ్వత దివ్యత్వపు పూర్తి యెరుకవుంది. తాను తక్కినవారి అందరి ప్రతిరూపం ధరించగలనని ప్రతి వారికి చాలా బాగా తెలుసు. వారొక

ప్రత్యేక సమాజానికి చెందిన వారమని భావిస్తారు. కాని అంతరాత్మిక సంబంధ జీవితం అందించే ఆ లక్షణాలు — ప్రగాఢ ప్రేమ, ప్రగాఢ సానుభూతి, వైక మత్య భావన వారిలో యే ఒక్కటీ లేదు.

1926 లో నేనొక విధమైన అధిమానసిక సృష్టి చేయ మొదలుపెట్టాను. అంటే నేను అధిమనస్సును యిక్కడ భువి మీదున్న పదార్థం లోనికి తీసుకొచ్చాను. ఈ దేవతలందర్నీ అవతరించమనీ, ఒక దేహంతో తమంత తాముగా మమేకం కమ్మనీ అడిగాను. సరే, శ్రీఅరవిందులతో సర్వదా హితంగా వుండే శ్రీకృష్ణుడు వారి దేహంలోనికి సమ్మతించి రావడం నేను ఈ కళ్ళతో చూచాను. అది నవంబరు 24 వ తేదీన...

అది ఇలా జరిగింది. శ్రీఅరవిందుల దేహంలోని కవతరించడానికి శ్రీకృష్ణుడు అంగీకరించాడు. అవతరించడానికి ఒకదేహంలో కట్టువడి వుండిపోవడానికి, కేవలం దేహంలోనికి వచ్చి పోతుండే దాని చుట్టూ తిరుగుతుండే ప్రభావానికి మధ్య చాలా పెద్ద భేదం వుంది. అర్థం చేసుకో. దేవతలెప్పుడూ సంచరిస్తూంటారు. మనంకూడా మన అంతరంగ అస్తిత్వాలలో వంద వేల ప్రదేశాలలో యేక కాలంలో పోయి వస్తూ, పనిచేస్తూంటామనేది స్పష్టమే. సందర్భానుసారంగా రావడానికి, ఒక దేహానికి శాశ్వతంగా కట్టుబడి వుండిపోవడానికి అంగీకరించడానికి మధ్య — ఒక శాశ్వత ప్రభావానికి ఒక శాశ్వత సాన్నిధ్యానికి మధ్య బేధం వుంది.

Conversations with a disciple sept 2, 1961

శ్రీఅరవిందులు, శివుడు

అలాగాక, శివుడు నిరాకరించాడు. "లేదు, నీ పని నీవు పూర్తిచేసిన తర్వాత మాత్రమే నేనొస్తాను. ఇప్పుడున్నట్లుండే ప్రపంచంలోనికి నేను రాను, కాని సహాయం చేయడానికి సిద్ధంగా వున్నాను" అన్నాడు. ఆ రోజున అతను నా గదిలో నిలబడి వున్నాడు. అతని శిరస్సు గది పైకప్పును తాకేంత యెత్తుగా వున్నాడు! అతడు అతనికే ప్రత్యేకమైన వెలుగులో, ఎరుపు, బంగారం రంగుల మేళవింపుగల వర్ణ తళతళలలో తానమాడుతున్నాడు. అదొక అద్భుత దృశ్యం! అతడు తన సర్వోత్కృష్ట చేతనను అభివ్యక్తం చేసేటప్పుడు యెలా ఉంటాడో అచ్చు అలాగే వున్నాడు. ఒక అద్భుతజీవి. నేను లేచి నిలుచున్నాను... అప్పు

డతడు "లేదు, నన్ను నేనొక దేహానికి కట్టిపడవేసుకోలేను, కాని నీవేది కోరితే అది నీకిస్తాను" అన్నాడు. ఒకే ఒక్క విషయం (అదంతా కూడా మాటలు లేకుండానే జరిగిన సంభాషణ అనేది వాస్తవం) "భౌతిక అహంను వదిలించుకోవాలనుకుంటు న్నాను' అని అన్నాను.

సరే, తరువాత ఏ జరిగిందో చూడు బాబూ! అసాధారణ సంఘటనొకటి జరి గింది. ఓ క్షణం తరువాత శ్రీఅరవిందులను చూడ్డానికి వెళ్ళి, చూడండి ఏం జరిగిందో! నాకొక వింతైన అనుభూతి కలిగింది. (అమ్మ నవ్వుతారు) జీవకణానికి ఎంతమాత్రం కలిసికట్టుగా లేవు! అవి చెల్లాచెదురైపోతున్నాయి" అన్నాను. వారు నావంక చూచి చిరునవ్వుతో "అప్పుడే కాదు", అన్నారు. ఆ వెంటనే ఆ ప్రభావం అంతర్ధానమై పోయింది.

కాని నేను కోరుకొన్నదాన్ని శివుడు నాకిచ్చాడు.

మరి శ్రీఅరవిందులేమో "అప్పుడే కాదు" అన్నారు.

Conversations with a disciple

శ్రీకృష్ణునితో, శ్రీఅరవిందులతో నడక

శ్రీఅరవిందులున్నప్పుడు, గతంలో డార్మిటల్ అనెక్స్ అనే యింట్లో నేను నివసించాను. ఆ యింటి కొక పెద్ద వరండా వుంది. ఆ వరండాలో నేను అటూ యిటూ ఒంటరిగా పచార్లు చేస్తూంటే శ్రీఅరవిందులు తన గదిలో పనిచేసు కుంటూండేవారు. కాని నేనెప్పుడూ ఒంటరిగా కాదు. భగవంతునిగా తెలిసిన కృష్ణుడు, ఆ కృష్ణుడు యెప్పుడూ నాతో వుండేవాడు. కాని అతడు చాలా ఎత్తుగా, చాల అందంగా వుండేవాడు. జుగుప్సాకరమైన నీలం రంగులో, బూడిద వర్ణంగా వుండే నీలంరంగులో మాత్రం కాదు.అలాంటి రంగులో కాదు. ఎల్లప్పుడూ, యెప్పుడూ మేమిద్దరం కలిసి పచార్లు చేస్తూండేవాళ్ళం. ఇద్దరం కలసి నడుస్తూండేవాళ్ళం. అతడు నాకు కొంచెం వెనుకగా వుండేవాడు, (వెనుకకు సైగచేసి చూపారు, మెడ, బుజాలకు, దాదాపు దగ్గరగా వెనుకగా) నేను కొంచెం ముందుండే దాన్ని, నా శిరస్సు ఆయన భుజం మీదఉన్నట్లుగా వుండేది. (నా శిరస్సు ఆయన భుజం మీద ఆని ఉన్న అనుభూతి నాకు లేదు, కాని అదలాకన్పిం చేటట్లుండేది.) అలా మేం నడిచేవాళ్ళం, సంభాషించుకుంటూండేవాళ్ళం. అలా

ఒక సంవత్సరంపాటు ప్రతిరోజు తెలుసా, జరిగింది. ఆ తర్వాత ఆగిపోయింది. తర్వాత నేను ఆయను అప్పుడప్పుడు మాత్రమే చూచేదాన్ని (మేం క్రొత్త నివాసానికి మారినప్పుడు ఆయన్ను చూసాను.) కొన్ని సమయాల్లో నేను బాగా ఆలసిపోయినప్పుడు ఆయనొచ్చేవాడు. నేను ఆయన భుజం మీద వాలి నిదు రించేదాన్ని. శ్రీఅరవిందులు తమను చూపించుకొనేదలాగేనని నాకు బాగా తెలుసు.

నేనిచటికొచ్చినప్పుడు (ప్రస్తుతం అమ్మగది) శ్రీఅరవిందులు నిష్క్రమిం చారు. నా మంత్రాన్ని జపిస్తూ నేను పచార్లు చేయడం మొదలు పెట్టాను. శ్రీఅరవిందులు వచ్చి, కృష్ణుడు నిలిచినట్లు అదే చోటున నిలిచేవారు (తలవెనుక అన్నట్లు సంజ్ఞ) నేను నడుస్తూంటే వారు అదే చోటున వుండి నడుస్తూండేవారు. మేమిద్దరం రోజు తర్వాత రోజుగా నడుస్తూండేవాళ్ళం. అదెంతో ఘనిష్టం, యెంతో అద్భుతంగా వుండేది. ఈ జనాన్ని, బాహ్యవిషయాలను యెందుకు పట్టించుకోవడం, యెల్లప్పుడూ యిలాగే వుండిపోవాలని వుంది అని అనుకోవడం మొదలు పెట్టాను. వారు నా ఆ లోచనను పసిగట్టారు. "ఇహనుంచి నేను రాను." అని రావడం మానేసారు. "సరే మంచిదే." అనుకొని పురుషోత్తముని ఉద్దేశించి నా మంత్రాన్ని జపించడం మొదలుపెట్టాను. మరో రూపంలో గాక స్వయంగా పురుషోత్తముడే వచ్చి నాతో పచార్లు చేయాలని యెంతో ప్రయత్నించాను.

Conversations with a disciple june 18, 1968

పురుషోత్తముని వాగ్దానం, దివ్య ఆశ్వాసం

ప్రభూ! నీ కార్యం సాధించబడేవరకు నీవు మాతోనే, మాకు మార్గం చూపించే, వివేకవంతం చేసే చేతనగా మాత్రమే గాక, కర్మలో క్రియాశీలియైన ఒక దివ్యసన్నిధిగా వుంటానని ఈ రోజు ఉదయం మాకు ఆశ్వాసమిచ్చావు. అపార్థం చేసుకొనేందకు కవకాశం లేని మాటలలలో, నీ సమస్తం యిచటనే వుంటుందని, భూమి రూపాంతరీకరించబడేంతవరకూ భూవాతావరణాన్ని విడిచిపెట్టనని మాకు వాగ్దానం చేసావు. ఈ అద్భుతమైన దైవసన్నిధికి మేము అర్హులమయ్యేటట్లు అనుగ్రహించు. నీ మహోత్కృష్ట దివ్యకార్యం ఫలప్రదమై

య్యేందుకు మాలోని సమస్తం, మరింత పరిపూర్ణంగా సమర్పణమయ్యే యేకైక సంకల్పం మీద కేంద్రీకరించేటట్లు మమ్మనుగ్రహించు.

CWM:13:6

కనిపించేవాటితో మనం గాబరా పడకూడదు. శ్రీఅరవిందులు మనలను విడనాడ లేదు. శ్రీఅరవిందులు ఇక్కడే వున్నారు, ఎప్పటిలాగే, సజీవంగా. వారి కార్యానికి అనుచితమైన సంపూర్ణ చిత్తశుద్ధితో, కుతూహలంతో, ఏకాగ్రతతో నెరవేర్చడం మన విధి.

శ్రీఅరవిందులు మన మధ్యే యెల్లపుడూ వుంటున్నారు. వారిని చూడడానికి, వారిని వినడానికి యెవరు సంసిద్ధంగా వున్నారో వారికి తమను తాము వ్యక్త పరచుకొంటున్నారు.

CWM:17:7-11

ఊర్ధ్వానికీ, నిమ్నానికీ వెళ్లి రాగలిగి పైనున్నదానిని భౌతికంలోనికి తీసుకు రానిచ్చే అవిచ్ఛిన్నతను సాధించగలిగే కార్యం చేతన లోపల జరుగుతుంది. ఆ కార్యనిర్వహణ కుద్దేశించబడిన వ్యక్తి అవతారం. అతను చెరసాలలో బందీయై యెవర్నీ చూడకపోయినా, బయటకు వెళ్లకపోయినా అతడా కార్యాన్ని నిర్వహిస్తాడు. ఎందుచేతనంటే అది చేతనలో జరిగే పని. అతిమనస్సు, భౌతికజీవి మధ్య అనుసంధానాన్నేర్పాటు చేసే కార్యం అది. అతనికి యెవరి గుర్తింపు తోనూ అవసరం లేదు. ఈ సచేతన అనుసంధానాన్నేర్పాటు చేయడానికి అతనికి బాహ్యమైన యే శక్తితోనూ పని లేదు. ఎలాగోలా ఒక్కసారి ఈ సంబంధం యేర్ప డిందంటే ఒక నూతనసృష్టి రూపంలో బాహ్యప్రపంచంలో దాని ప్రభావం పడు తుంది. ఒక నమూనా నగరం రూపంలో మొదలై ఒక పరిపూర్ణ ప్రపంచంతో ముగుస్తుంది.

CWM 3:179

శ్రీమాత

అనువాదం: కె. వి. రావు

పురుషోత్తముని శాశ్వతావతారం శ్రీఅరవిందులు. వారు మనందరితో యెల్లపుడూ వుండనే వుంటున్నారు. కేవలం వారిని ప్రేమించడం అనే అత్యవసర కార్యాన్ని నెరవేర్చినట్లైతే మన మంతా వారితో నిత్య సంపర్కంలో వుండగలం.

White Roses: 3

శ్రీమాత

అనువాదం: కె. వి. రావు

శ్రీఅరవిందులు నిరంతరము మనతోనో ఉంటారు

ప్రశ్న: ఎవరో ఒకాయన శ్రీఅరవిందులవారి గదిని మరోసారి దర్శించి, కొంత తడవు అక్కడ ధ్యానము చేయాలని కోరారు.

జ: అటువంటి గొప్ప అవకాశమును పొందదలిస్తే అతని యొక్క అర్హతలు, యోగ్యతలు ఏమిటి? మరోసారి దర్శించాలనే కోరిక బాగుంది, అందరూ శ్రీఅర విందులవారి గది దర్శనమునకు రావచ్చు. అయితే అక్కడ కూర్చొని ధ్యానము చేయుటకు అనుమతిని పొందాలంటే ఆ వ్యక్తి శ్రీఅరవిందుల కార్యమునకు అసాధరణ సేవ చేసి ఉండాలి.

ప్రశ్న: మధుమయి మాతా, శ్రీఅరవిందులవారి గదిలో కూర్చొని, ధ్యానము చేయుటకు అనుమతి నివ్వాలంటే, శ్రీఅరవిందుల కొరకు అసాధారణ సేవ చేసి ఉండాలని అన్నారు. దాని అర్థమేమిటి శ్రీమాతా? ఎంత సేవ చేస్తే మీరనుకున్నంత అవుతుంది?

జ: ప్రభువు కొరకు సేవ చేయటము అంటే, తనకున్న దాని నుండి లేక తనకు కలుగబోవుదాని నుండి లేక తన స్థితిగతుల నుండి ఆయనకు కొంతలో కొంతైనా అర్పించాలి. అంటే మన యొక్క కలిమి లేక ఆస్థి నుండి కొంత భాగాన్నో, లేక మనము చేసే పనిపాట్ల నుండి కొంత ధారపోయటం లేక క్రియాశీల పనులన్నిం టినీ ధారపోయటం, ఎటువంటి దాపరికము లేకుండా సర్వస్వాన్ని ఆయనకు సమర్పించటం అన్ని చేయాలి; అందువలన ప్రభువు మన యొక్క స్వభావాన్ని తన అరిచేతుల్లో పెట్టుకొని దాన్ని దైవీప్రకృతి తరహాలో పరిణమింప చేస్తారు. కాని చాలమంది ఉన్నారు, వారు ఏమాత్రము అర్పించకనే, పరిగ్రహించుటకు మాత్రమే వేచి ఉంటారు. ఇటువంటివారు స్వార్థపరులు, వీరు శ్రీఅరవిందుల గదిలో ధ్యానము చేయుటకు అనర్హులు.

CWM 13: 29-30

శ్రీఅరవిందులు తమ 90 వ జన్మదినమునాడు ప్రసాదించిన గొప్ప బహుమానము

పదిగంటలకు, ఆగష్టు 15 న ధ్యానము జరుపబడెను. 9.45 నిముషములకు

నిశ్శబ్దమాధ్యమమున నేను వేదిక యొద్ద కూర్చుని ఉంటిని. అప్పుడు శ్రీఅర విందులు వచ్చారని అనలేను, ఎందుకని అంటే ఆయన నిరంతరము యిక్కడ ఉంటారు. కాని ఈ సారి ప్రత్యేకంగా దర్శన మిచ్చారు.... అది భౌతిక తలమున చాలా ఎత్తుగా పెరిగి ఆశ్రమప్రాంగణ హద్దులను దాటి యిక్కడ వాళ్ళు ఆయన్ని ఎరిగిన విధంగా కాలుపై కాలువేసి కూర్చున్నారు. అతిశయోక్తి కాదు, ఆశ్రమ ప్రహరీగోడ మీదే కూర్చున్నారు, అందువల్ల ధ్యానము చేయువారు మూయబడకుండా అందరూ ఆయనలోనే ఉన్నారు. వాస్తవముగా అలానే కూర్చు న్నారు. ఆ యొక్క సన్నిధి, నాకు అధి భౌతికమునందు, ఏదైనా రాపిడి వలన కలిగే స్పర్శలా అనుభూతి కలిగింది. అచ్చంగా అది ఒక భౌతిక రాపిడి. అదే మాదిరి ఆయన కూర్చున్న తీరును గమనించాను. ఎలా ఉన్నారంటే బాగా ఎత్తుగాను, అందుకు తగ్గ శారీరక సౌష్టవము ఉన్నది. తరువాత ఆయన మెల్ల మెల్లగా క్రిందకు దిగారు. ఆ విధముగా దిగుటవలన ఒత్తిడి — ఒరపిడి ఒరవడి కలుగుట కద్దు. మెల్లమెల్లగా అక్కడ నున్న వారి మధ్య సంచలనము కలుగని రీతిలో దిగారు. ఇక అలాగే కుదురుకొని ఒక అరగంటకు పైబడే కూర్చున్నారు. కదలక మెదలక తనలో నున్న వారిపై ఏకాగ్రత నిలుపుతూ ఆసీనులై ఉన్నారు. వారంతా ఆయనలోనే వున్నారు.

చిరునవ్వు చిందిస్తూ, నేనిక్కడే కూర్చుని ఉన్నాను... నిజానికి నవ్వుతూనే ఉన్నాను. అక్కడ ప్రతిచోట ఆయన సన్నిధిని స్పర్శించగలరు! వారిలో ఎంతో శాంతము కనిపించింది! ఎంత ప్రశాంతత! ఎంత బలశక్తి!... అంతే కాదు, శాశ్వతత్వము, విశాలత, సమగ్రత కలబోసిన వదనము వారిది. ఒక రకంగా ఊహిస్తే, అనుకున్నదంతా నెరవేరి సఫలమైనట్లు, శాశ్వతత్వమును సాధించామా అన్నట్లు భావనాతృప్తి కలుగుతుంది. ఆ సన్నివేశము ఎంతో శ్లాఘనీయంగా నుండెను. పరమ మూర్ఖుడే ఆ అనుభూతిని పొందలేడు. ఆ తరువాత ఆయన ఉన్నపాటుగా నిష్క్రమించేరన్నట్లు గాక, మెల్లగా, అతిమెల్లగా ఆవిరి అయి పోయినట్లు వెళ్ళిపోయారు. తరువాత మామూలు పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. అక్కడక్కడే ధ్యానం సల్పడానికి మనుషులు పోగయ్యేవారు. సాధారణమైన కార్యక్రమాలు ప్రారంభమైనాయి.

ఆ సంఘటనకు, కొందరైన స్పందించి ఉంటారని నేను భావించాను. కాని

వారు పూర్తిగా అర్థము చేసుకొని ఉండరు. ఎందుచేతనంటే వారికి అటువంటి సంఘటనల గురించి తగు అవగాహన లేనందువలన మరి, ఆయన తమలోకి దిగుతున్నారనే ఎరుక కలిగి ఉండవచ్చును. కారణము, ఆ మధ్యాహ్నము, అంతా చల్లబడి పోయింతరువాత (ఆయన ఎప్పుడూ యిక్కడే ఉంటారు. కాక పోతే జరిగిన సంఘటనను పోలి యుండదు) అనుకున్నారు:

"అయ్యో సుందరమైన ఒక సంఘటన ముగిసిపోయిందే! ఆగష్టు 15 జరిగి పోయిందే, ఒక మనోహర ఘట్టం అదృశ్యమైపోయిందే" అనే విచార ఛాయలు నలుమూలలా వ్యాపించగా అందరూ నొచ్చుకున్నారు. అదంతా నేను వర్ణించినట్లే జరిగింది. ఎంతో కొంత ఆ విధంగానే... వాస్తవమే. దాన్ని ఎలా చెప్పాలో నాకు తెలీదు. కాని వాస్తవంగా జరిగిందనే భావన నెలకొంది.ఆయనను తన అతిమానస వెలుగులో తరచు నేను దర్శించాను. ఆయన అనేకమార్లు వచ్చారు. (నేను బాల్కనీ మీదకు వచ్చునపుడు వస్తూండేవారు. కొన్నిసార్లు సమాధిపై కనిపించే వారు. చాలా పర్యాయములు వచ్చేవారు.) పరిమాణమున ఆయన రూపురేఖలు పెద్దవిగా కనిపించేవి. కూర్చొనగా, ఆయన రూపం ప్రహరీ గోడలను దాటి కని పించే విధంగా పెంచారు. ఎంతగానంటే చేతితో తడిమితే తెలిసేటంతగా, అటుపైన గొప్పవిశ్వాసం, సంతోషం యదార్థమనే భావన కూడా కలిగాయి. అసలు సందేహమే పొటమరించలేదు, సరిగదా అంతా విజయవంతమైనట్లే తోచింది.

అంతవరకు జరుపుకొన్న జన్మ దిన సంబరాల కంటే ఈ ఆగష్టు 15, జన్మదిన వేడుక అతిగొప్ప సంబరము.

(నిశ్శబ్దము)

ఆయనలో తనదైన రీతిలో నున్న ఆప్యాయత, వైభవము, పరిపూర్ణత, ప్రశాంతత గొప్పగా కనిపించాయి. ఆయన తన శరీరములో నున్నప్పటికంటే ప్రస్ఫుటంగాను. శక్తివంతముగాను వికసించాయి.

నాలో ఆ చిత్రమే నిలిచిపోయింది. ఆయన తమ గదిలో నున్నపుడు అదే రూపము, ఇక నేనెప్పుడూ వారిని దర్శించినా అదే రూపము! ఒకప్పుడు నేను ఏదో పనిలో నున్నప్పుడు అంతసేపు వారు నా వెనుక నున్నట్లే ఉండి నడిపించు చున్న అనుభూతిని పొందేదాన్ని. ఈ రూపమున్నదే యిది అంతకన్నా బలమై

నది. చాలా బలమైనది. ఈ రూపాన్ని చూస్తూ... వ్యక్తులు ముగ్ధులయ్యేవారు. ఇక తప్పుకోవాలన్నా మార్గము కనిపించేది కాదు. అది అలా ఉండేది — ఒక పరిపూర్ణ వాస్తవమైన స్థితి.
(శ్రీమాత ఒక శిష్యునితో జరిపిన సంభాషణ)

ఆగష్టు 18, 1962

శ్రీఅరవిందులు ఆది భౌతిక తలముననే ఉంటారు.

మూలాధారాన్ని కనుక్కొనేందుకు అంతః సత్తయొక్క లోతైన గుహలోనికి ప్రవేశించాలి, శోధకుడు మున్ముందు ఒక భూమికనుండే ఒక భూమికకు అవరోహణ చేయాలి. ఒక చేతన నుండి మరో చేతనను దాటుకుంటూ, అనుభూతులన్నింటినీ పొందుతూ ముందుకు సాగిపోయి లోలోతులలో నెలకొనియున్న నిర్మల ప్రశాంతతను కనుక్కోవాలి. ఈ సత్త యొక్క అపార ప్రశాంతతలోనున్న అంతర్యామిని దర్శించటానికి బాహ్యప్రపంచపు గందరగోళమునకు దూరముగా, దుఃఖము ఆవేదనలకు దూరముగా, తెరలతెరల ఉద్రేకములకు దూరాతి దూరముగా, భ్రమలకు భావనలకు దూరముగా మరి ఎక్కడ అహం మనజాలదో అక్కడకు చాలా జాగ్రత్తగా సాధకుడు ప్రవేశించాలి. చేతనను అంతర్ముఖము చేయుటకు, అనగా ఎక్కడ సర్వశక్తివంతమైన దివ్యశక్తి ప్రతిస్పందించునో, ఏ శక్తి సర్వమును నడిపించునో, అక్కడకు వెళ్ళవలసి వస్తుంది గనుక తెలుసుకొని చేయవలసింది ఉంది కనుక యింకా లోతుగా వెళ్ళాలి. అక్కడ చలన ముండదు. భావన ఉండదు, అహం ఉండదు, మరేమీ కాకుండా కేవలం ఆనంద కెరటాలు మరియు అన్నింటికి మూలమున సమభావంతో కూడి ఉండే ప్రకంపన ఉంటుంది. తరువాత అచంచల పరిపూర్ణశాంతితో ఐక్యము చెందాలి.... చేతన కేంద్రీయ అస్తిత్వముతో అబేధమును సాధించి, దివ్యానందానుభూతిని పొందాలి. కాగా అచట ద్వంద్వమనేది లేదు, అస్తిత్వమనేది లేదు, యిక ఏమీ లేదు — ఇక ఆపై శాశ్వతమైన దివ్యజ్యోతితోను సర్వవ్యాపియైన దివ్యత్వము తోను, సర్వముతానేయైన ఒకే ఒక్కనితోను మనలో అంతర్యామి అనబడే ఆత్మ తోను ఐక్యతనొందాలి

ఈ పరమపావన జ్వాలయొక్క లోతుల్లో శ్రీఅరవిందులు నివసిస్తారు — బ్రహ్మానందభరితుడు, సర్వశక్తిమంతుడు, అజేయుడు, సార్వభౌముడు,

సర్వాంత ర్యామి, సర్వశక్తిమంతుడు,సర్వజ్ఞుడు, అతి ప్రియతముడు, యజమాని, లక్ష్యము — సర్వోన్నత ప్రభువు కూడా ఆయనే.

శ్రీఅరవిందుల నామ మహిమ

శ్రీఅరవిందులను మనసారా పిలిస్తే, ఆయన యిక్కడ నుండి జవాబిస్తారు. (హృదయ కేంద్రమును చూపిస్తారు) ఆ నామస్మరణకే ఆయన చేతన స్పంది స్తుంది., ఆయన నామము అక్కడ ప్రతిధ్వనిస్తుంది. ఎందుచేతనంటే ఆయన యొక్క "గుర్తు" అక్కడ ఉంది. అగాధాల్లో నివసించేది ఆయనే..... ఈ సృష్టి అంతా ఆయన వల్లనే సజీవమై వుంటుంది.

విశ్వాన్ని కంపించేది ఆయనే. ఆయన వల్లనే అది స్పందిస్తోంది. విశ్వమం తటా, ప్రతిదానియందు ఆయన ఉన్నారు. ఆయన మూలముననే అది సచేత నమై కంపిస్తోంది.

ఆనందము రూపమున ఆయన నామ మహిమ విస్తరించి, అంతటా చొచ్చు కొనిపోయి అన్నింటిని శుద్ధి చేస్తుంది. ఉత్తమోత్తమమైనది, వాస్తవమైనది, మరియు శాశ్వతమైనది అగు ఆయన నామ మహిమ ప్రతిధ్వనిస్తుంది. ఆయన నామ మహిమ వలన సృష్టికి ఒక అర్థం ఏర్పడుతుంది. అది, ఈ విశ్వాంతరాళ మున ప్రతి వస్తువు యందును దాగియున్న దైవముయొక్క ఉనికిని తేటతెల్లము చేయాలి.... ఆయన్ని దర్శించటమే ఒక శాశ్వత క్రీడ. ఆయన్ని ఆకళింపు చేసుకొ వడం అంటే పరిపూర్ణ పవిత్రత యొక్క చెదరని శాంతిని అనుభవించుటయే. ఆయన్ని దర్శించటమంటే శాశ్వత ఆనందాన్ని అనుభవమునకు తెచ్చుకున్నట్లే. ఆయన్ని పిలవటం అంటే అనంతముయొక్క తలుపులను తెరచినట్లే. శ్రీఅరవిం దుల నామము వెనుక యింత ఘనత ఉంది. (శ్రీమాత పారవశ్యంలోకి వెళ తారు)

అనంత జ్వాలలో ఒక సన్నిధిగా, ఒక పనికి అంకురార్పణం చేసి చైతన్య వంతము చేయు శక్తిగా, అన్నింటికి ప్రశాంతతను ప్రసాదించి మృదుమధురము చేయు శాంతముగా, అన్నింటిని శుద్ధిచేస్తూ, పొంగి ప్రవహించే ఆనందదాయి నిగా క్షాళనగావించి, ప్రకాశింపజేయు దివ్యవెలుగుగా, అంగీకారాన్ని తెలియ జేసే ప్రకంపనగా నేనక్కడ ఉంటాను.

శ్రీఅరవిందులు ప్రోత్సహించి భారము వహించే శక్తిగా నుంటే, నేను ఒక మార్గదర్శిగా ఉంటాను. నిజానికి మేము యిద్దరు వ్యక్తులుగా కనిపించినా, వ్యక్తిత్వము మాత్రము ఒకటే. ఒకరు సాక్షిగా నిలబడితే రెండవవారు కర్మిష్ఠి, శక్తి.

ఆ విషయాన్ని గ్రహించనంతకాలము ఏవ్యక్తీ ఏమీ అర్థము చేసుకొనలేడు....

చూడు నాయనా, ఎవరైతే శ్రీఅరవిందులను నన్ను ఒకే వ్యక్తిత్వమని ఒక్కటే అని గుర్తిస్తారో అట్టివారికి సత్యాన్వేషణలో ఎదురయ్యే నిరోధములు అడ్డగింపులు, కష్టాలు, వంచనలు, తొలగింపబడును అని ఈ జన్మలోనే గాక మరణాంతరము రానున్న జన్మల్లోను, యుగాంతము, తొలగింపబడును.

అవును, అటువంటి వారికి దైవము సర్వశక్తివంతునిగా వెనుక నిలిచి వుంటాడు. కేవలం పునశ్చరణ గావించాలి. "మాతా —శ్రీఅరవింద, మాతా — శ్రీఅరవింద"....

అది చాలు. (మళ్ళా శ్రీమాత పారవశ్యంలోకి వెళతారు.)

The Supreme, pp. 62-64

కొసమెరుపు

శ్రీఅరవిందుల జాలి

అది ప్రాతఃకాలమున ఐదుగంటల సమయం. అలవాటు ప్రకారం శ్రీమాత శ్రీఅరవిందులు నివాసముంటున్న పవిత్ర గృహానికి వెళ్ళాను. వారి అనుగ్రహము వలన ఆ ఇంటిని శుభ్రపరచవలసిన పని నాకు అప్పగించారు. ఆనందదాయకమైన ఈ పనిని నేను నిర్వర్తించుటకు ఆమె తలుపులు ఆమెయే తెరిచెడివారు.

కాని ఒకనాడు తలుపు తెరుస్తూ శ్రీమాత అలాగే నిల్చుని ఉన్నారు. శ్రీఅరవిందులనామాన్ని ఉచ్చరిస్తూ ఆమె ఒక సూచన చేసారు. శబ్దము చేయకుండా ప్రశాంతముగా నుండాలని, ఎందుకంటే ఒక పిచ్చుక ఎదుటి ద్వారము పెద్ద తలుపు మీద కూర్చొని విశ్రమిస్తున్నదని, దాన్ని చెదరగొట్టరాదని ...

ఆ సూచనను దైవాజ్ఞగా భావించి నిశ్శబ్దత పాటిస్తానని సంకల్పించాను. మరి నేను లోపలికి ప్రవేశించాను. శ్రీమాత వెళ్లిపోయారు. నేను చప్పుడు చేయకుండా, కిమ్మనకుండా ఆ పెద్దద్వారము ప్రక్కనుండే వెళ్ళిపోయాను.

కదలకుండా మెదలకుండా ఆ పిచ్చుక అక్కడే కూర్చుంది. ఎంతో ఆశ్చర్యము, ఆనందము నాకు కలిగాయి.

నేను చలించిపోయాను. మన దివ్యగురుదేవుడు ఎంత కరుణామయుడు. రాత్రి సమయమున ఆ హాల్లోనే ఆయన ఇటు-నటు నడుస్తూండేవారు. అది ప్రశాంత వాతావరణమునకు నిలయము... ఆ వాతావరణములో ఈ పిచ్చుక విశ్రాంతి తీసుకోవడం ఆయన గమనించారు. ఆయన కరుణకు పాత్రులైనవారు ఒక్కమానవులు మాత్రమే కాదు, సమస్త జీవరాసులు, చిన్నా పెద్దకు కూడా ఆయన ప్రేమకు వారి విశ్వవ్యాప్త హృదయములో స్థానమున్నది.

మనమంతా ఎంతో అదృష్టవంతులము. ఆయన ఉనికి వలన ఈ భూమండలము ఎంతో దశమంతురాలైంది. ఆయన సజీవ జగత్ప్రభువు యొక్క స్వరూపము. ఆయన తమ ఉన్నతోన్నత శిఖరాలనుండి, మన వైపు వంగి మనల్ని తమ ప్రేమపూరిత హృదయమున భద్రముగా నుంచుతూ పోషిస్తారు.

(శ్రీపూజాలాల్ జ్ఞాపకాలనుండి.)

*

డిసెంబరు 8, 1950

వారి శరీరాన్ని పునరుజ్జీవింపజేయమని నేనడిగినప్పుడు వారు స్పష్టమైన సమాధాన మిచ్చారు. "నేను ఒక ప్రయోజనార్థం ఈ శరీరాన్ని వదిలాను, దానిని తిరిగి స్వీకరించను. మొదటిసారి అతిమానస విధంగా నిర్మితమయ్యే అతిమానస శరీరంలో మళ్ళీ ప్రకటితమవుతాను."

CWM 13:9

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. దామెర వెంకటేశ్వరరావు